

**Szanowne Koleżanki,
Szanowni Koledzy,**

Po raz kolejny na początku marca dociera do Państwa przedzjazdowy numer „Kwartalnika Łódzkiego”, który charakteryzuje się nie tylko większą objętością, lecz zawiera także sprawozdania z całorocznej działalności poszczególnych organów jak również rozmaite – przydatne podczas zjazdu Izby – materiały. Dzisiaj jednak chciałbym zwrócić uwagę Szanownych Państwa na fakt, że trzymacie w ręku **dziesiąty** numer tego wydawnictwa, które ujrzało światło dzienne 30 listopada 2003 roku i od tego czasu jako biuletyn Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa regularnie dociera do wszystkich osób mających pełne prawa członka Izby.

Nie jestem do końca przekonany czy fakt ten upoważnia nas do obchodzenia jakiegokolwiek jubileuszu, jednak wydaje się, że może być dobrą okazją do dokonania swego rodzaju podsumowania, a przede wszystkim do wnikliwego przeanalizowania miejsca i roli „Kwartalnika” w strukturach ŁOIB a może nawet całego samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

Byłoby wskazane, ażeby taką analizę przeprowadziła nie tylko Redakcja „Kwartalnika Łódzkiego”, lecz również jego PT Czytelnicy. A zatem oczekujemy na ewentualne uwagi, rady, zalecenia itp., przekazywane telefonicznie lub za pośrednictwem poczty (tradycyjnej albo elektronicznej). Może posłużą one do uruchomienia nowego kącika pod nazwą „Forum Czytelników”?

Jak dotąd jedno jest pewne. Tytuł biuletynu ŁOIB, który początkowo traktowaliśmy jako roboczy, należy uznać jako osta-

tecznie przyjęty w trybie aklamacji. Przez dwa i pół roku bowiem nikt innego tytułu nie wymyślił. A jeżeli nawet wymyślił – to nie zgłosił.

Na zakończenie tego quasi-jubileuszowego wątku odważę się ujawnić Państwu moje marzenie, które można sformułować w sposób następujący: Oby „Kwartalnik Łódzki” stał się gościem oczekiwanym i mile widzianym w Waszych domach. Aby był z zainteresowaniem czytany od okładki do okładki (a jeżeli już nie czytany to chociaż wnikliwie przeglądany).

Marzenia mają to do siebie, że niekiedy się spełniają. Dobrze by było, gdyby właśnie to marzenie spełniało się regularnie chociażby raz na trzy miesiące.

A wszystkim stu pięćdziesięciu sześciu delegatom na V Zjazd ŁOIB życzę, ażeby 8 kwietnia dokonali trafnych i odpowiedzialnych wyborów składów osobowych pięciu organów naszej Izby.

*Andrzej B. Nowakowski
Przewodniczący Rady ŁOIB*

Wydawca: Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, 91-425 Łódź, ul. Północna 39, tel. (042) 632 97 39, fax (042) 630 56 39, www.lod.piib.org.pl, e-mail: lod@piib.org.pl. **Redaktor naczelny:** Renata Włostowska. **Projekt graficzny i przygotowanie do druku:** Janusz Kaczorowski. **Nakład:** 6500 egzemplarzy. **Data zamknięcia numeru:** 4 lutego 2006 r. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adiustacji publikowanych tekstów. Uprzejmie informujemy, iż nie zwracamy materiałów niezamówionych. Przedruki i wykorzystanie opublikowanych materiałów może odbywać się wyłącznie za zgodą redakcji. **Na okładce:** Pomnik Tadeusza Kościuszki na Placu Wolności w Łodzi. (fot. Emil Nowak).

Spis treści

Słowo wstępne	1
Aktualności	2
Okiem rewizora. Wywiad z mgr inż. K. Korniak-Figą	5
V Zjazd Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa	8
Andrzej B. Nowakowski Sprawozdanie z działalności Rady ŁOIB w 2005 r.	8
Wacław Sawicki Sprawozdanie z działalności KK ŁOIB w 2005 r.	15
Grzegorz Rakowski Sprawozdanie z działalności SD ŁOIB w 2005 r.	16
Krzysztof Kopacz Sprawozdanie z działalności ROZ ŁOIB w 2005 r.	16
Lista delegatów na zjazd ŁOIB w kadencji 2006-2010	17
Andrzej B. Nowakowski Ważne korporacyjne wydarzenia	18
Forum rzeczoznawców Artem Czkwianianc, Jan Kozicki Czy kanał rzeki Łódki jest bezpieczny?	20
Spotkania czwartkowe na Politechnice	22
Czytając ustawę Andrzej B. Nowakowski Samodzielne funkcje techniczne w budownictwie po Nowym Roku.	22
Zamówienia publiczne Andrzej Borowicz Nowelizacja prawa zamówień publicznych a budownictwo	24
Anna Makówczyńska O samowoli budowlanej	26
Barbara Szeffer-Marcinkowska Fundacja Wspierania Seniorów Środowisk Inteligenckich	28
Szkolenia	29
Apel Krajowej Rady PIIB	30
Kącik architektów Marek Diehl Historia powstania Łodzi i konsekwencje tego procesu dzisiaj	31
Silva rerum.	32

Aktualności

- **7 listopada 2005 r.** prof. Grzegorz Sabiniak z Politechniki Łódzkiej przeprowadził szkolenie w zakresie pomiarów i regulacji powykonawczej instalacji wentylacyjnych. Wzięło w nim udział tylko 9 osób.
- **14 listopada 2005 r.** w siedzibie naszej Izby (w sali konferencyjnej) odbyła się narada przedstawicieli Powiatowych Inspektoratów Nadzoru Budowlanego z kierownictwem Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w Łodzi. Wziął w niej udział delegowany przez Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego mgr Paweł Ziemiński – dyrektor Departamentu Prawnego GUNB w Warszawie. Podczas narady m.in. omawiano problemy współpracy samorządu zawodowego inżynierów budownictwa z organami nadzoru budowlanego w zakresie eliminowania nieprawidłowości powstających podczas procesu budowlanego. Naszą Izbę reprezentowali: przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego z zastępcą oraz Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej.
- Tego samego dnia dr inż. Antoni Rubnikowicz z Politechniki Łódzkiej przeprowadził szkolenie w zakresie obliczania zysków wilgoci w halach mieszczących baseny pływackie. Wzięło w nim udział zaledwie 8 osób.
- **16 listopada 2005 r.** w siedzibie naszej Izby miało miejsce wyjazdowe posiedzenie Prezydium Krajowej Rady PIIB z udziałem przewodniczących organów Krajowej Izby Inżynierów Budownictwa. Nasi goście z uznaniem wypowiadali się na temat siedziby ŁOIIB, a pani Krystyna Korniak-Figa, przewodnicząca Krajowej Komisji Rewizyjnej, obdarowała nas obrazem przedstawiającym krakowskie Sukiennice. Wieczorem w hotelu Savoy odbyło się spotkanie koleżeńskie, w którym udział wzięło również kilku przewodniczących Rad Okręgowych Izby Inżynierów Budownictwa.
- **17 listopada 2005 r.** o godzinie 9.30 w siedzibie naszej Izby rozpoczęła się zorganizowana przez ŁOIIB konferencja „Samorząd zawodowy inżynierów budownictwa – dziś i jutro” (szerzej na temat konferencji piszemy na str. 18).
- **18 listopada 2005 r.** w siedzibie naszej Izby odbyło się szkolenie w zakresie ochrony ogromowej obiektów budowlanych w ujęciu nowych aktów normatywnych, przeprowadzone przez prof. Andrzeja Sowę z Politechniki Białostockiej. W szkoleniu udział wzięło 35 osób.
- **21 listopada 2005 r.** w siedzibie naszej Izby prof. Grzegorz Sabiniak z Politechniki Łódzkiej przeprowadził szkolenie na temat technologii i materiałów stosowa-

nych w wykonawstwie kanałów wentylacyjnych. Wzięło w nim udział tylko 11 osób.

Od tego dnia dr inż. Andrzej Bratkowski przestał piastować stanowisko Podsekretarza Stanu do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, które zajmował w Ministerstwie Infrastruktury. Nieco wcześniej premier Kazimierz Marcinkiewicz postanowił, że ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej będzie Minister Transportu i Budownictwa.

- **22 listopada 2005 r.** w Warszawie Prezes Krajowej Rady PIIB prof. Zbigniew Grabowski spotkał się z Przewodniczącymi Rad Okręgowych Izby Inżynierów Budownictwa. Podczas tego spotkania m.in. omówiono:
 - organizację obwodowych zebrań wyborczych oraz zjazdów Okręgowych IIB,
 - problemy związane z wydawaniem i kolportażem miesięcznika PIIB „Inżynier Budownictwa”,
 - sytuację w Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa w Zielonej Górze.
- **23 listopada 2005 r.** w Warszawie odbyło się II Zgromadzenie Ogólne Europejskiej Rady Izby Inżynierskich (*European Council of Engineers Chambers – ECEC*) – organizacji założonej w 2003 r. przez izby inżynierskie 10 krajów: Austrii, Chorwacji, Serbii i Czarnogóry, Czech, Niemiec, Polski, Słowenii, Słowacji, Węgier i Włoch. Polską Izby Inżynierów Budownictwa reprezentowali: prof. Zbigniew Grabowski i prof. Wojciech Radomski – wiceprezes Krajowej Rady.
- Tego samego dnia (w godz. 10.00-16.00) w siedzibie naszej Izby dr inż. Jerzy Karyś z Politechniki Wrocławskiej przeprowadził szkolenie na temat: „Ochrona przeciwwilgociowa oraz termiczna przyziemia budynków – diagnostyka i naprawy”. W szkoleniu wzięło udział 20 osób.
- W tym samym dniu o godz. 16.15 odbyło się 49. posiedzenie Prezydium Rady ŁOIIB, podczas którego m.in.:
 - przyjęto projekt prowidorium budżetowego na 2006 rok,
 - utrzymano dotychczasowe zasady dopłat do czasopism naukowo-technicz-

foto: Emil Nowak

Posiedzenie Prezydium Krajowej Rady PIIB

- nych prenumerowanych przez członków naszej Izby,
- ustalono zasady wynagradzania członków komisji egzaminacyjnych na uprawnienia budowlane,
 - przyznano bezzwrotne zapomogi: jedną pośmiertną i jedną na opłacenie składek członkowskich,
 - zapoznano się z wynikami prac Komisji Przetargowej, która dokonała wyboru biegłego rewidenta księgowego w celu sprawdzenia bilansu ŁOIIB za 2005 rok,
 - podjęto niezbędne decyzje w związku z pracami remontowo-modernizacyjnymi na terenie naszej nieruchomości,
 - zapoznano się z przebiegiem przygotowań do V Zjazdu ŁOIIB oraz opracowano projekt uchwały Rady w tej sprawie,
 - omówiono problemy związane z windykacją zaległych składek członkowskich,
 - przyjęto projekt ramowego planu pracy Rady ŁOIIB na 2006 rok.
- **24 listopada 2005 r.** w ramach cyklu „Czwartkowe spotkania na Politechnice” miał miejsce wykład prof. Dariusza Gawina (PŁ) na temat zabezpieczania konstrukcji żelbetowych przed negatywnymi skutkami oddziaływania wysokich temperatur. W szkoleniu tym wzięło udział 15 osób.
 - **26 listopada 2005 r.** w dużej sali obrad Rady Miasta Łodzi obradował XXI Zjazd Okręgowej Izby Lekarskiej w Łodzi. Był to zjazd sprawozdawczo-wyborczy kończący kolejną kadencję samorządu lekarskiego, a obrady przeciągnęły się do późnych godzin wieczornych. Przewodniczącym Rady Izby wybrano ponownie dr. Grzegorza Krzyżanowskiego. Gratulujemy!
 - **30 listopada 2005 r.** minęły dwa lata od dnia, w którym ukazał się pierwszy numer „Kwartalnika Łódzkiego” – biuletynu informacyjnego naszej Izby.
 - W końcu listopada na wniosek Ministra Transportu i Budownictwa nominację na stanowisko Sekretarza Stanu otrzymał pan Piotr Styczeń, który będzie odpowiadał w tym resorcie za sprawy budownic-
- stwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej.
- W okresie **2-12 grudnia 2005 r.** Komisja Kwalifikacyjna ŁOIIB przeprowadziła jesienną sesję egzaminacyjną, do której zostało zakwalifikowanych 101 osób, spośród których do egzaminów przystąpiło 91 osób. Uprawnienia budowlane nadano 80. osobom, co daje wysoką, bo 87,9-procentową sprawność.
 - **2 grudnia 2005 r.** w siedzibie naszej Izby dwóch specjalistów w osobach mgr. inż. Artura Adamiaka i mgr. inż. Janusza Zduńcyka przeprowadziło szkolenie w zakresie oświetlenia awaryjnego, w którym udział wzięło 16 osób.
 - **8 grudnia 2005 r.** na zakończenie cyklu szkoleń organizowanych pod hasłem „Czwartkowe spotkania na Politechnice” prof. Dariusz Gawin z PŁ omówił wprowadzone ostatnio nowe normy (polskie i europejskie) z zakresu problematyki cieplnej i ciepło-wilgotnościowej. W szkoleniu tym wzięło udział 18 osób.
 - **9 grudnia 2005 r.** w siedzibie naszej Izby prof. Andrzej Sowa z Politechniki Białostockiej przeprowadził drugą część szkolenia na temat ochrony ogromowej obiektów budowlanych w ujęciu nowych aktów normatywnych. W szkoleniu tym udział wzięły 42 osoby.
 - **14 grudnia 2005 r.** odbyło się siedemnaste plenarne posiedzenie Rady, podczas którego m.in.:
 - wysłuchano informacji na temat działalności naszej Izby w okresie od ostatniego posiedzenia Rady,
 - przeprowadzono obszerną dyskusję na temat problemów związanych z opiniowaniem przez jednostki organizacyjne Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa projektów aktów prawnych w zakresie budownictwa,
 - przyjęto uchwałę w sprawie zwołania V Zjazdu ŁOIIB,
 - dokonano korekty budżetu naszej Izby na 2005 rok,
 - przyjęto prowidorium budżetowe ŁOIIB na 2006 rok,
 - zatwierdzono uchwały Prezydium Rady przyjęte w okresie od ostatniego posiedzenia Rady,
 - wysłuchano informacji przewodniczących organów naszej Izby na temat bieżącej działalności.
- Miłym akcentem było wręczenie przez Przewodniczącego Rady pamiątkowego dyplomu koledze Jerzemu Hornungowi, który obchodził w 2005 r. piękny jubileusz osiemdziesiątych piątych urodzin.
- Tego samego wieczora w Łódzkim Domu Technika odbyło się środowiskowe spotkanie członków Oddziału Łódzkiego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, podczas którego m.in.:
 - wręczono odznaki „Zasłużony Senior PZITB”,
 - dyskutowano na temat sylwetki inżyniera budowlanego.
 - **15 grudnia 2005 r.** – po raz czwarty w ogóle, a po raz pierwszy w siedzibie naszej Izby – odbyło się spotkanie opłatkowe przewodniczących i członków organów ŁOIIB, które celebrował ksiądz Kazimierz Kurek – kapelan naszej Izby.
 - **16 grudnia 2005 r.** w Łódzkim Domu Technika Oddział Łódzki Stowarzyszenia Elektryków Polskich zorganizował spotkanie opłatkowe, w którym udział wzięli członkowie SEP, honorowi członkowie SEP oraz przedstawiciele organizacji współpracujących, w tym ŁOIIB.
 - **21 grudnia 2005 r.** w Warszawie odbyło się plenarne posiedzenie Krajowej Rady PIIB, podczas którego m.in.:
 - dokonano zmian w Radzie Nadzorczej Wydawnictwa PIIB „Inżynier Budownictwa”,
 - omówiono program działania Wydawnictwa PIIB „Inżynier Budownictwa” oraz ustalono zasady zakupu i dystrybucji wydawanego periodyku,
 - dokonano zmian w budżecie Krajowej Izby Inżynierów Budownictwa na 2005 rok (kwota wpływów i wydatków wynosi 6 180 000 zł, w tym na płace, ryczałty i ekwiwalenty wydano 1 400 000 zł a na „Inżyniera Budownictwa” i ogłoszenia w mediach – 2 460 000 zł),
 - przyjęto „Regulamin postępowania kwalifikacyjnego w sprawie nadawania uprawnień budowlanych”, nie przyjęto natomiast pozostałych opracowanych przez Krajową Komisję Kwa-

- lifikacyjną PIIB regulaminów, a mianowicie: „Regulaminu postępowania w sprawie uznawania w Polsce kwalifikacji zawodowych w budownictwie osób z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz z Konfederacji Szwajcarskiej” oraz „Regulaminu postępowania kwalifikacyjnego w sprawie nadawania tytułu rzeczoznawcy budowlanego”,
- ustalono, że V Krajowy Zjazd PIIB odbędzie się w Warszawie w dniach 23-24 czerwca 2006 r. oraz przyjęto harmonogram przygotowań do zjazdu,
 - uchylono uchwałę nr 12/R/05 Rady Lubuskiej OIIB w Zielonej Górze z 14 października 2005 r.,
 - przyjęto uchwałę w sprawie organizacji Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.
 - **3 stycznia br.** siedzibę naszej Izby odwiedził Wojewódzki Konserwator Zabytków – pan Wojciech Szygendowski, który m.in. wyraził uznanie dla Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa za odrestaurowanie budynku z 1900 r., należącego obecnie do wyróżniających się obiektów w tej części miasta.
 - **4 stycznia br.** odbyło się 50. (mały jubileusz!) posiedzenie Prezydium Rady ŁOIB, podczas którego m.in.:
 - zaakceptowano sposób wynagradzania członków Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIB za przygotowywanie zestawów pytań na potrzeby egzaminów na uprawnienia budowlane,
 - zapoznano się z wykonaniem budżetu Izby za 11 miesięcy 2005 r.,
 - przyznano bezwrotną zapomogę losową jednej osobie,
 - omówiono bieżące sprawy finansowe,
 - zapoznano się ze sprawozdaniem Zespołu Rady ŁOIB ds. Inwestycji Własnych,
 - podjęto decyzje związane z przygotowaniem do V Zjazdu ŁOIB,
 - postanowiono dostosować zaświadczenia wydawane członkom ŁOIB do wzoru obowiązującego w PIIB (nie będą już wpisywane tytuły zawodowe, a jedynie imię i nazwisko),
 - w związku z wpływaniem do biura Izby wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinie, uznano za konieczne prowadzenie rejestru osób ukaranych w trybie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej.
 - **9 stycznia br.** zmarł nagle mgr Wiktor W. Goliński – redaktor naczelny „Wiadomości Projektanta Budownictwa” – miesięcznika Izby Projektowania Budowlanego.
 - **11 stycznia br.** po raz pierwszy w siedzibie naszej Izby (a po raz szósty w ogóle) miała miejsce uroczystość wręczenia decyzji o nadaniu przez Komisję Kwalifikacyjną ŁOIB uprawnień budowlanych osobom, które w sesji jesiennej pomyślnie przeszły przez wszystkie szczeble postępowania kwalifikacyjnego. W uroczystości tradycyjnie wziął udział Wojewoda Łódzki prof. Stefan Krajewski.
 - **16 stycznia br.** odbyło się posiedzenie Komitetu Organizacyjnego V Zjazdu ŁOIB.
 - **24 stycznia br.** w Poznaniu, w ramach Międzynarodowych Targów „BUDMA” zorganizowano Dzień Inżyniera Budownictwa pod hasłem „Budownictwo zrównoważone”. Zachęcamy naszych Czytelników do zdefiniowania tego pojęcia. W przypadku braku zgłoszeń rozpiszemy konkurs na definicję terminu „budownictwo niezrównoważone”.
 - **25 stycznia br.** dokonano odbioru robót remontowo-modernizacyjnych wykonanych w piwnicach siedziby naszej Izby przy ul. Północnej 39.
 - **26 stycznia br.** w siedzibie naszej Izby odbyło się wyjazdowe posiedzenie Zarządu Oddziału Łódzkiego PZITB z udziałem członków Prezydium Rady ŁOIB oraz przewodniczącego Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIB. Podczas zebrania m.in.:
 - omówiono sposoby realizacji porozumienia o współpracy pomiędzy ŁOIB a Stowarzyszeniami Naukowo-Technicznymi działającymi w obszarze budownictwa na terenie Łodzi i województwa łódzkiego,
 - dokonano konkretnych ustaleń związanych ze wspólną organizacją Konkursu im. prof. Władysława Kuczyńskiego na najlepszą pracę dyplomową wykonaną przez studentów Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ,
 - ustalono, jakimi sposobami wspólnie wpływać na programy kształcenia studentów na ww. Wydziale,
 - zapoznano się z profilem oraz wynikami pracy Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIB,
 - przedyskutowano problemy absorbujące środowisko kadry technicznej budownictwa działającej na terenie Łodzi i województwa łódzkiego.
 - **1 lutego br.** w Warszawie odbyło się plenarne posiedzenie Krajowej Rady PIIB, podczas którego m.in.:
 - uchylono uchwałę z 28 czerwca 2005 r. Rady Lubuskiej OIIB w sprawie regulaminu zebrań w obwodach wyborczych,
 - podjęto uchwałę w sprawie wysokości wynagrodzenia członków zespołu sprawdzającego Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej do spraw uznawania kwalifikacji zawodowych cudzoziemców, którzy chcą pełnić na terenie Polski samodzielne funkcje techniczne w budownictwie,
 - wysłuchano informacji na temat realizacji budżetu Krajowej Izby Inżynierów Budownictwa w 2005 r.,
 - przyjęto „Regulamin postępowania w sprawach nadawania tytułu rzeczoznawcy budowlanego”,
 - odrzucono projekt „Regulaminu postępowania w sprawach nadawania tytułu rzeczoznawcy osobom nieposiadającym uprawnień budowlanych”,
 - zapoznano się ze stanem realizacji wniosków zgłoszonych podczas IV Krajowego Zjazdu PIIB,
 - przyjęto uchwałę w sprawie apelu do projektantów obiektów wielkopowierzchniowych,
 - podjęto uchwałę w sprawie określenia liczby delegatów na Krajowe Zjazdy w drugiej kadencji (2006-2010),
 - wysłuchano informacji Przewodniczącego Krajowego Sądu Dyscyplinarnego o karach nałożonych przez sąd na pięciu członków Prezydium Rady Lubuskiej OIIB w Zielonej Górze w związku z uchylaniem się od obowiązku wdrażania uchwał Krajowej Rady PIIB,
 - omówiono problemy związane z organizacją okręgowych zjazdów Izb.

Okiem rewizora

Wywiad z mgr inż. Krystyną Korniak-Figa – przewodniczącą Krajowej Komisji Rewizyjnej

Czym zajmuje się Krajowa Komisja Rewizyjna?

Krajowa Komisja Rewizyjna (KKR) na mocy ustawy z 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów jest jednym z sześciu organów Krajowej Izby Inżynierów Budownictwa. Początkowo liczyła 9 osób, a po odwołaniu przez II Krajowy Zjazd PIIB jednego z jej członków pracuje w ośmioosobowym składzie.

Podstawowe obowiązki Krajowej Komisji Rewizyjnej zostały zapisane w art. 35 ust. 1 i 2 ww. ustawy, powtórzone w § 12 ust. 1 Statutu PIIB, a uszczegółowione w Regulaminie Krajowej Komisji Rewizyjnej. Jednym z głównych obowiązków tego organu jest planowe kontrolowanie statutowej, finansowej i gospodarczej działalności Krajowej Izby, polegające na badaniu, analizie, sprawdzaniu i ocenie. W ramach tego zadania badana jest zgodność zadań realizowanych przez organa KIIB oraz powołane przez nie komisje i zespoły z przepisami ustaw, statutu, regulaminów oraz wykonanie uchwał podjętych przez Krajowy Zjazd i Krajową Radę PIIB. Oceniana jest również prawidłowość prowadzenia dokumentacji w zakresie stosunku pracy, prawidłowość i przestrzeganie zasad zawierania umów cywilno-prawnych, prawidłowość dokumentacji kasowej i zarządzania środkami zgromadzonymi na rachunkach bankowych, zobowiązania publiczno-prawne (czyli podatki, opłaty, składki ubezpieczeniowe), dokumentacja płacowa w zakresie prawidłowości i terminowości wypłat (ryczałtów, ekwiwalentów, z tytułu wykonania umów cywilno-prawnych, wynagrodzenia pracowników biura KIIB). Krajowa Komisja Rewizyjna bada także stan majątku Izby w zakresie zgodności ze stanem w księgach inwentarzowych i rachunkowych, zgodność zrealizowanych (lub realizowanych) operacji finansowych z zamierzeniami i obowiązującym prawem pod kątem rzetelności, celowości, gospodarności i legalności oraz stan budżetu KIIB – realizację i przestrzega-

nie zasad gospodarki finansowej w danym roku obrotowym i okresie sprawozdawczym.

KKR sporządza sprawozdania z działalności kontrolnej, które przedstawia Krajowemu Zjazdowi PIIB, wnioskując przy tym o udzielenie lub nieudzielenie absolutorium Krajowej Radzie.

Do zadań organu, który reprezentuje, należy również opiniowanie na wniosek Prezydium KR PIIB jego zamierzeń finansowych i gospodarczych (jednak z takim wnioskiem w kończącej się kadencji Prezydium nie wystąpiło).

Istotnym zadaniem jest sprawowanie nadzoru nad Okręgowymi Komisjami Rewizyjnymi poprzez udział w ich posiedzeniach, kontrole protokołów i podejmowanych uchwał; uchylanie uchwał podjętych przez OKR sprzecznych z prawem lub uchwałami i regulaminami wydanymi na podstawie ustawy, a także udział przewodniczących OKR w posiedzeniach KKR i w szkoleniach organizowanych przez KKR lub Okręgowe Komisje Rewizyjne.

Do obowiązków KKR należą ponadto: uczestnictwo Przewodniczącej KKR z głosem doradczym w posiedzeniach Prezydium i Krajowej Rady PIIB; prowadzenie bieżących spraw, w tym korespondencji; podejmowanie działań wyjaśniających i sprawdzających co do prawidłowości, terminowości, zasadności, sposobu podejmowanych działań organów Izby, wpływające na ostateczne rozstrzygnięcie kierowanych do KKR przez Okręgowe Komisje Rewizyjne i Krajową Izbę Inżynierów Budownictwa spraw natury ogólnej i indywidualnych, ustalanie i realizacja planu pracy, terminarza i porządku posiedzeń, szkoleń oraz wykonywanych czynności kontrolnych.

Jak ocenia Pani – z punktu widzenia Krajowej Komisji Rewizyjnej – mijającą kadencję PIIB?

Ocena mijającej kadencji PIIB to wynik aktywności i zaangażowania oraz sposobu wykonywania obowiązków przez osoby w

mgr inż. Krystyna Korniak-Figa

absolwentka Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej Politechniki Krakowskiej oraz Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji Akademii Rolniczej. Ma uprawnienia bez ograniczeń do projektowania i kierowania robotami budowlanymi w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń ciepłych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych.

Jest rzeczoznawcą PZITS od 1991 r. W latach 1993-1999 pełniła funkcję rzeczoznawcy Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w zakresie ochrony wód, a w latach 1999-2002 była członkiem Komisji do spraw uprawnień budowlanych przy Wojewodzie Małopolskim.

Od 1971 r. jest członkiem PZITS (od 2004 r. honorowym), od 1998 r. pełni funkcję wiceprezesa krakowskiego oddziału, a od 1994 r.

przewodniczącą Głównej Komisji Rewizyjnej PZITS. Była członkiem zespołu organizacyjnego PIIB z ramienia PZITS. Jest przewodniczącą Krajowej Komisji Rewizyjnej, przewodniczącą Zespołu Samopomocowego Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, delegatem na Krajowy Zjazd oraz członkiem zespołu redakcyjnego biuletynu MOIB „Budowlani”. Obecnie prowadzi własną działalność gospodarczą.

jednostkach organizacyjnych naszego samorządu oraz powołanych przez nie organach pomocniczych, wybrane na pierwszym i późniejszych Zjazdach Okręgowych i Krajowych. To także praca osób i podmiotów prawnych zatrudnionych do obsługi administracyjnej, finansowej i prawnej Izby. Podejmując się oceny mijającej kadencji mam świadomość współodpowiedzialności okręgowych i Krajowej Komisji Rewizyjnej za jej wynik.

Należy w tym miejscu dodać, iż wśród osób wybranych do Komisji Rewizyjnych znaleźli się i tacy, którzy deklarując swój akces do pracy w tym organie, nie zdawali sobie sprawy, jakim obowiązkom muszą sprostać, jak również ile czasu i dyspozycyjności będzie to wymagało. Ci pozostali bierni w swoim działaniu.

Opinie o tym, w jakim stopniu i zakresie zostały wykonane przez nasz samorząd zawodowy powierzone i zapisane w ustawie, Statucie i Regulaminach zadania przedstawione zostały w referatach na konferencji pt. „Samorząd zawodowy Inżynierów Budownictwa – dziś i jutro”, zorganizowanej przez ŁOIIB w listopadzie 2005 roku, w której miałam zaszczyt uczestniczyć.

Moja ocena mijającej kadencji PIIB odnosi się w szczególności do wyników realizacji przez nią uchwał, wniosków, zaleceń OKR i KKR zawartych w protokołach pokontrolnych, a także w sprawozdaniach przyjętych przez kolejne zjazdy sprawozdawcze okręgowe i krajowe. Otóż zalecenia te generalnie zostały uwzględnione w dalszych działaniach Izby, a uchwały i wnioski były realizowane. Świadczy o tym także występowanie KKR i OKR do kolejnych zjazdów z wnioskami o udzielenie absolutorium odpowiednio okręgowej i Krajowej Radzie. Stan wykonania przez PIIB zadań, także organizacyjnych, i wypełnienia obowiązków, oceniam więc pozytywnie.

Z jakimi uchybieniami Krajowa Komisja Rewizyjna spotkała się w mijającej kadencji działania samorządu?

Należy zauważyć, że uchybienia i nieprawidłowości, na jakie KKR zwróciła uwagę, a które zostały usunięte, pojawiły się w trud-

nym czasie organizacji Izby i jej organów, czyli na początku. Dotyczyły między innymi: braku uporządkowania i dokonania ostatecznych rozliczeń finansowych pomiędzy Komitetem, Zespołami Organizacyjnymi PIIB, a powstałą Izbą; braku organizacji własnej księgowości, formalnego powołania i zorganizowania biura do obsługi administracyjnej Izby i zatwierdzania dokumentów stanowiących podstawę jego funkcjonowania (schematu organizacyjnego, Regulaminu organizacyjnego, Regulaminu pracy, Zasad wynagradzania pracowników); braku poprawnego założenia i prowadzenia dokumentacji prawno-pracowniczej zgodnie z wymogami prawa pracy; braku dokumentacji, zgodnie z wymogami ustawy o rachunkowości, opisującej przyjęte przez PIIB zasady rachunkowości i wprowadzenie jej do stosowania odpowiednim rozporządzeniem; braku instrukcji obiegu dokumentów finansowo-księgowych; prowadzenia ewidencji wyposażenia.

W wyniku zaleceń komisji rewizyjnych uporządkowane zostały zasady wynagradzania osób zaangażowanych w postępowanie kwalifikacyjne i egzamin na uprawnienia budowlane, podjęto także w okręgowych izbach działania samopomocowe, w oparciu o przyjęte regulaminy. Wyjaśniono także i potwierdzono, iż gospodarowanie środkami finansowymi Izby nie podlega przepisom ustawy o zamówieniach publicznych, a wobec powyższego przyjęto do stosowania Regulamin dokonywania zakupów, zlecenia dostaw i świadczenia usług na rzecz PIIB. Wydano również opinię będącą oficjalnym stanowiskiem w sprawie dotyczącej pobierania opłaty skarbowej przez PIIB (wyjaśniono, że nie będzie pobierana) oraz wydano odpowiednie decyzje w odniesieniu do stosowania ustawy o ochronie danych osobowych. Podjęto także działania w celu rozwiązania systemu potwierdzania i odbioru pism przychodzących, kierowanych do rozpatrzenia przez KIIB. Zarządzeniem Prezesa wprowadzono dla ujednoczenia stosowanie instrukcji kancelaryjnej i rzeczowego wykazu akt oraz wdrożono w skali kraju program komputerowy ujednoczający i uszczegóławiający ewidencję członków Izby.

A jak ocenia Pani stopień zorganizowania i sprawności działania okręgowych komisji rewizyjnych i KKR?

Od początku miałam świadomość, iż tylko pozyskanie przez nas „rewizorów”-nieprofesjonalistów, podstawowej wiedzy o organizacji, zakresie, sposobach realizacji powierzonych nam zadań kontrolnych, pozwoli osiągnąć wysoki stopień organizacji, a co za tym idzie – sprawności działania. Cykl przeprowadzanych szkoleń, komplet merytorycznie przygotowanych, obszernych materiałów zawierających włączone przykładowe wzorce do przeprowadzania kontroli statutowej, finansowej i gospodarczej Izby oraz wzorce w zakresie jej udokumentowania, akty prawne związane spełniły w sposób pełny tę rolę.

Podręcznikami w wykonywaniu obowiązków są: *Kompendium praktycznej wiedzy o organizacji i przeprowadzaniu kontroli przez OKR i KKR PIIB w świetle obowiązujących przepisów; Praktyczne sposoby przeprowadzania kontroli przez OKR i KKR PIIB zadań wynikających z przepisów prawa; Instrukcja kontroli dowodów księgowych* opracowana przez mgr Ilonę Bienias; *Instrukcja systemu kontroli sprawowanej przez Krajową i okręgowe komisje rewizyjne PIIB* (oprac. przez Przewodniczącą KKR).

Jak na podstawie dotychczasowych kontroli ocenia Pani funkcjonowanie ŁOIIB?

Moją ocenę funkcjonowania ŁOIIB spróbuję przedstawić m.in. poprzez pryzmat działań Komisji Rewizyjnej ŁOIIB, znanych w wyniku nadzoru sprawowanego przez wyznaczonego w tym celu przez KKR jej członka – kol. Mariana Lipkowskiego.

Pierwsze nasze spotkania z ŁOIIB związane były z podjęciem się w 2003 r. przez KKR (na prośbę Prezydium KR) roli mediatora w postępowaniu wyjaśniającym, w odniesieniu do uchylonych przez Krajową Radę uchwał Rady ŁOIIB, dotyczących spraw ubezpieczenia członków, druku wniosków o członkostwo w Izbie oraz obowiązku zrzeszania się majstrów budowlanych. Na spotkaniach w Łodzi z członkami OKR a także przewodniczącym i sekretar-

rzem Izby sprawy zostały wyjaśnione, przyjęte ustalenia zrealizowane w pełnym zrozumieniu i przyjaznej atmosferze. Wstrzymano prace zespołu Rady ŁOIIB ds. Ubezpieczeń, zaniechano wymagania wypełnienia kwestionariusza kwalifikacyjnego i dołączania oświadczenia o niekaralności z tytułu odpowiedzialności zawodowej jako łączników do druku wniosku o członkostwo. Drugie nasze spotkanie z członkami ŁOKR miało miejsce podczas szkolenia wszystkich członków komisji rewizyjnych – okręgowych, krajowej (łącznie jest to 114 rewizorów) – na początku października 2003 r. w Krakowie. W szkoleniu spośród 7 członków okręgowej komisji rewizyjnej ŁOIIB udział wzięło 5 osób.

Przewodniczący OKR kol. Sławomir Przesmycki czynnie uczestniczył we wszystkich szkoleniach zorganizowanych przez KKR dla przewodniczących OKR i członków KKR oraz w posiedzeniach z ich udziałem. Zawsze był obecny i gotowy do wymiany doświadczeń i opinii dotyczących bieżących działań organów Izby oraz do wspólnego rozwiązywania problemów pojawiających się przy przeprowadzaniu kontroli planowych.

Wszystkie podjęte przez komisję rewizyjną ŁOIIB uchwały były zgodne z prawem

i nie wymagały uchylecia przez KKR, a protokoły z posiedzeń i roczne sprawozdania z działalności przekazywano terminowo. Każdy rok sprawozdawczy kończył się kierowaniem przez komisję rewizyjną ŁOIIB wniosku do okręgowego Zjazdu o udzielenie Radzie absolutorium. Dotychczasowe działania ŁOIIB potwierdziły, iż nie jest jej obojętne, w jaki sposób są rozdysponowywane posiadane środki oraz jak są lokowane zapasy. Dowodem jest zakupienie i przywrócenie po remoncie do pierwotnego wyglądu i świetności nieruchomości, w której obecnie znajduje się siedziba Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Nie było sygnałów o pojawieniu się jakichkolwiek konfliktów między komisją rewizyjną a Radą ŁOIIB.

Co udało się zrobić, a co można by jeszcze ulepszyć w pracy organu, który Pani reprezentuje?

Członkowie okręgowych komisji rewizyjnych i Krajowej Komisji Rewizyjnej przyswoili sobie wymagany zasób wiedzy zawarty w wymienionych powyżej opracowaniach, niezbędny w wykonywaniu czynności kontrolnych i pozyskali w tym względzie doświadczenie. Przyjęto do stosowania instrukcje, w sposób szczegółowy okre-

ślono technikę i tryb przeprowadzania kontroli, jej zakres przedmiotowy, podmiotowy i kompetencji, rodzaje i obszary kontroli. Zapis, iż „kontroli nie podlegają rozstrzygnięcia organów krajowych (okręgowych) Izby będące ich ustawowymi, statutowymi i regulaminowymi kompetencjami” skutecznie i na trwałe wyeliminował tego typu błędy sporadycznie zdarzające się w toku przeprowadzanych kontroli w okręgach.

Udało się nam zintegrować, co pozwoliło na otwartość we wzajemnym przekazywaniu informacji, stawianiu pytań, czasem trudnych, dzieleniu się wątpliwościami, okazywaniu sobie wzajemnej życzliwości i koleżeńskości. Byliśmy zaangażowani w działania organu, rzetelnie wykonując swoje zadania. Większość z nas działała na rzecz naszych wspólnych interesów odpowiedzialnie i w wyważony sposób. Czujemy się dumni z prestiżu, jaki posiadamy oraz sympatii i szacunku, jakimi nas darzą inni. Nie ma i nie było nigdy między nami podziału na „my-Warszawa” i „wy-teren” – jesteśmy jednym rozczłonkowanym organem PIIB.

Chciałabym również, aby ci, którzy zostaną ponownie wybrani, kontynuowali zapoczątkowany przez Śląską, Świętokrzyską, Zachodniopomorską oraz Kujawsko-Pomorską okręgową komisję rewizyjną cykl szkoleń dla tego organu, integrując się wspólnie z kolegami z ościennych Izb.

Członkom Komisji Rewizyjnych chciałabym powiedzieć: Nie schodźcie z określonej drogi kontrolowania określonych prawem działań Izby, bo nie jesteście organem powołanym do kształtowania jej polityki. Trwajcie w atmosferze wzajemnej życzliwości i współpracy, jaką udało nam się stworzyć. Odpierajcie wszelkie próby podważania autorytetu i działań Komisji Rewizyjnej jako niezgodnych z prawem. Niech ci, którzy zasiądą w organach nowej kadencji kontynuują tę rozpoczętą przez nas pracę.

Dziękuję za rozmowę

*rozmawiała
Renata Włostowska*

Nasza Izba w statystyce

(stan na 2 lutego 2006 r.)

Aktualnie Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa zrzesza **6574 Koleżanek i Kolegów**, którzy pełnią samodzielne funkcje techniczne w budownictwie w niżej wymienionych specjalnościach:

• konstrukcyjno-budowlanej	3655 55,60%
• instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych	1301 19,79%
• instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych	1123 17,08%
• drogowej	294 4,47%
• kolejowej	63 0,96%
• telekomunikacyjnej	55 0,84%
• architektonicznej	45 0,68%
• mostowej	38 0,58%

V Zjazd

Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów Rada naszej Izby zwołała 8 kwietnia 2006 r. V Zjazd Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa jako zwyczajny zjazd sprawozdawczo-wyborczy. O przebiegu i uchwałach Zjazdu będziemy informować w kolejnych wydaniach „Kwartalnika Łódzkiego”, a na początek prezentujemy sprawozdania, jakie przedstawia Zjazdowi przewodniczący organów naszej Izby, jak również listę delegatów stanowiących Zjazd oraz inne informacje.

Sprawozdanie z działalności Rady ŁOIIB w 2005 roku

V Zjazd Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa zakończy pierwszą i jednocześnie rozpocznie drugą kadencję w krótkiej historii naszej Izby. Odbędzie się wiosną 2006 roku, bo w ten sposób nawiązujemy do cezurę czasowej wyznaczonej przez I Zjazd, który obradował 23 marca 2002 roku, to znaczy w dniu utworzenia naszej Izby.

Zjazd, jako najwyższy organ ŁOIIB, ma do wykonania bardzo konkretne zadania, w tym uchwalenie budżetu Izby oraz rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdań pozostałych jej organów. Dokumenty te powinny obejmować określony przedział czasowy (najczęściej jest nim rok kalendarzowy) i dlatego przedstawione na zjeździe sprawozdania, w tym z działalności Rady, będą dotyczyły tylko 2005 roku.

Wydaje się jednak, że celowe byłoby, ażeby przewodniczący poszczególnych organów naszej Izby przedstawili delegatom, chociażby krótkie, podsumowania działalności w okresie pierwszej kadencji wraz z ewentualnym wyciągnięciem konkretnych wniosków na przyszłość.

ŁOIIB w statystyce

1 stycznia br. na liście członków naszej Izby widniały nazwiska 6529 Koleżanek i Kolegów a to oznacza, że per saldo przybyło nam 161 członków, co stanowi 2,53% stanu wyjściowego. W ciągu całego 2005 roku na listę członków ŁOIIB zostało wpisanych 575 osób, a 126 osób wznowiło zawieszone członkostwo; zmarło 12 osób, do innych izb przeniosło się 8 osób, a na własny wnio-

sek skreślono 9 osób. Kontynuowaliśmy rozpoczętą w połowie 2004 roku akcję skreślenia z listy członków z powodu nieopłacania składek członkowskich przez okres jednego roku (czyli w związku z art. 42 ust. 2 ustawy), w wyniku której Rada skreśliła 295 osób.

W ciągu 2005 roku zmuszeni byliśmy zawiesić w prawach członka 348 osób, z czego 127 osób na własny wniosek a 221 osób z powodu nieuiszczenia składek członkowskich przez okres dłuższy niż 6 miesięcy, czyli w związku z art. 42 ust. 3 pkt 3 ustawy.

Odnotować przy tym należy, iż od czerwca 2005 roku – zgodnie z zaleceniami Krajowej Izby – uchwały Rady ŁOIIB w sprawach indywidualnych podejmowane są w sposób czyniący zadość wymogom stawianym przez Kodeks postępowania administracyjnego. W związku z tym, uchwały tego rodzaju nie mogą już być podejmowane przez Prezydium Rady, ponieważ wymagają wtedy zatwierdzenia przez Radę, na co Kodeks postępowania administracyjnego nie zezwala.

Ażeby utrzymać dotychczasową częstotliwość podejmowania uchwał w sprawach członkowskich, są one realizowane przez trzyosobowy skład orzekający, powołany przez Przewodniczącego Rady Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa spośród jej członków.

Rada, która w ubiegłym roku podjęła 153 uchwały, pewien zakres swoich zadań realizowała (i nadal realizuje) przy pomocy zespołów problemowych, których w okresie sprawozdawczym funkcjonowało w sumie

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIIB ds. Członkowskich w 2005 r.

W 2005 r. Zespół działał w niezmiennym składzie osobowym: Wiesław Sienkiewicz (przewodniczący), Piotr Filipowicz (zastępca) oraz członkowie: Roman Kosiya, Grzegorz Cieśliński i Tadeusz Miksa.

W tym czasie odbyło się łącznie 17 posiedzeń, na których rozpatrzono 532 wnioski osób ubiegających się o przyjęcie do ŁOIIB. Do 31 maja 2005 r. rozpatrzone wnioski przedkładane były na Prezydium i w związku z powyższym cykl spotkań Zespołu warunkowany był terminami posiedzeń Prezydium i Rady ŁOIIB (zespół zbierał się zawsze dwa dni przed posiedzeniami tych organów). Od 1 czerwca 2005 r. zniesiona została zasada przyjmowania członków ŁOIIB z dotychczasowej na określoną Regulaminem Okręgowych Rad Polskich Izby Inżynierów Budownictwa (§ 10 ust. 3). Zgodnie z kpa, Przewodniczący Rady zarządzeniem powołuje skład orzekający do rozstrzygnięcia indywidualnych spraw, a takimi są m.in. wnioski o wpisanie na listę. Zespół Rady ŁOIIB ds. Członkowskich w zmienionej sytuacji zbiera się na posiedzenia w ostatnim tygodniu miesiąca i rozpatruje wszystkie wnioski, które w tym miesiącu zostały złożone, oraz przedkłada je zespołowi orzekającemu w celu wydania decyzji (uchwały), od której strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może w terminie 30 dni odwołać się do Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Przewodniczący Zespołu
Wiesław Sienkiewicz

szęć. Sprawozdania z działalności poszczególnych zespołów stanowią załączniki do niniejszego sprawozdania. Nie potrafię natomiast zbyt wiele powiedzieć na temat działalności w 2005 roku Koła Projektowania Budowlanego, poza tym, że we wrześniu nastąpiła zmiana przewodniczącego.

Obsługę organizacyjną, administracyjną i częściowo finansową wszystkich organów naszej Izby prowadzi biuro, w którym pod koniec 2005 roku zatrudnialiśmy 10 osób w ramach 9 i 1/4 etatu.

Podnoszenie kwalifikacji zawodowych

W ubiegłym roku zintensyfikowaliśmy działalność szkoleniową, aby jak najlepiej wypełnić jeden z podstawowych obowiązków Izby, jakim jest udzielanie pomocy członkom samorządu w zakresie podnoszenia kwalifikacji zawodowych. W sumie zorganizowaliśmy 37 szkoleń, co daje 32-procentowy wzrost w stosunku do 2004 roku. Niestety, wzięło w nich udział zaledwie 835 osób, czyli o 17% mniej. W rezultacie średnia frekwencja obniżyła się z 36,0 do 22,6 osób uczestniczących w jednym szkoleniu. Więcej szczegółów można znaleźć w sprawozdaniu Zespołu Rady ŁOIB ds. spraw Doskonalenia Zawodowego.

Sądzę, że w tym miejscu kilka zdań należy poświęcić „Czwartkowym spotkaniom na Politechnice”, które stanowiły cykl 24 szkoleń, jakie w ciągu ostatnich dwóch lat zorganizowaliśmy przy głównym udziale Katedry Budownictwa Betonowego PŁ. Prowadzili je przede wszystkim naukowcy z Politechniki Łódzkiej, chociaż trzeba wymienić również prof. Zbigniewa Mielczarka z Politechniki Szczecińskiej – wybitnego znawcę problematyki konstrukcji drewnianych. Szkolenia te odbywały się zawsze na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ i na ogół o stałej porze – w ostatni czwartek miesiąca. Przewinęło się przez nie w 2004 i 2005 roku w sumie ponad sto osób, ale na certyfikat i nagrodę książkową zapracowało tylko 16 osób. Wydaje się, że jest to o wiele za mało, zwłaszcza w kontekście interesującej i aktualnej tematyki, która powinna być zainteresować każdego inżyniera budowlanego, przynajmniej spośród kole-

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIB ds. Działalności Samopomocowej w 2005 r.

Zespół Rady pracował w składzie: Danuta Ulańska (przewodnicząca), Grzegorz Cieśliński, Ryszard Gierak, Roman Kostyła, Adam Różycki, Henryk Woźniak.

W 2005 r. członkowie Izby złożyli 31 wniosków z prośbą o przyznanie zapomogi losowej. Prośby dotyczyły przyznania zapomóg w przypadkach chorób, utraty pracy jedynego żywiciela wieloosobowej rodziny, śmierci członka Izby itp. Zespół rozpatrywał te sprawy na 8 posiedzeniach. Rada ŁOIB na jego wniosek przyznała zapomogi 22 kolegom.

Członkowie Zespołu oraz pracownicy administracji wielokrotnie kontaktowali się z wnioskodawcami z powodu braku kompletu wymaganych załączników (najczęściej dotyczących sytuacji materialnej całej rodziny), co umożliwiałoby lub przyspieszało rozpatrzenie wniosków.

*Przewodnicząca Zespołu
Danuta Ulańska*

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIB ds. Zamówień Publicznych w 2005 r.

Zespół działający w składzie: Kazimierz Jakubowski, Bogdan Janiec, Roman Kostyła (przewodniczący), Jerzy Krawczyk, Krzysztof Stelągowski i Jan Stocki odbył w 2005 r. cztery zebrania robocze, w wyniku których wypracowano zasady jego działania. Ustalono, że Zespół ma się zajmować:

- wsparciem (w trybie pilnym) naszych członków przez Izbę w kwestiach spornych przetargów z Zamówień Publicznych;
- dążeniem do zwiększenia roli naszego samorządu w relacji zamawiający-wykonawca w Zamówieniach Publicznych, tak, by możliwy był udział naszego przedstawiciela w przetargu jako obserwatora, doradcy, rozjemcy, a członkom Izby można by było wydawać opinie lub referencje punktowane w przetargach;
- zbieraniem materiałów od członków ŁOIB i własnych spostrzeżeń na temat funkcjonowania podmiotów gospodarczych w realiach UZP;
- przygotowaniem i opracowaniem informacji, które mogłyby posłużyć poszerzeniu wiedzy umożliwiającej proponowanie modyfikacji ustawy;
- podawaniem informacji własnych w „Kwartalniku Łódzkim” i na stronie internetowej;
- przekazywaniem informacji z innych źródeł;
- zakupem informacji od specjalistów;
- prenumeratą specjalistycznych periodyków;
- szkoleniami.

Przyjęto, iż podstawą reagowania będzie wniosek zainteresowanego złożony w formie pisemnej, doręczony osobiście, pocztą, faksem lub e-mailem. Po wstępnej selekcji wniosków, dokonanej przez Zespół, i uzyskaniu opinii prawnej, zainteresowany otrzyma odpowiedź. W przypadku braku możliwości otrzymania pomocy zainteresowany zostanie o tym niezwłocznie powiadomiony.

W 2005 r. przedmiotem pracy Zespołu były trzy sprawy:

- prośba o pomoc w sprawie krzywdzącego wyniku przetargu – rozpatrzono ją podczas obrad Prezydium Rady ŁOIB;
- prośba o wydanie opinii w sprawie zasadności decyzji komisji przetargowej o odrzuceniu oferty firmy – opinia została wydana,
- prośba projektanta (telefoniczne zgłoszenie) o podjęcie działania w celu oprostowania SIWZ stawiających, zdaniem zgłaszającego, wymogi niemieszczące się w prawie – poprosiliśmy o opinię naszych prawników, przekazując wzmiankowane SIWZ. Projektant poproszony o złożenie pisemnego wniosku do Zespołu nie podjął tematu.

Ponadto, z KIIB otrzymaliśmy wypracowane propozycje zmian w nowelizowanej ustawie Prawo zamówień publicznych. Krótki termin na odpowiedź spowodował „milczące poparcie dla sprawy”.

Zainteresowanie członków ŁOIB działalnością Zespołu zwiększyło się w ostatnim czasie.

*Przewodniczący Zespołu
Roman Kostyła*

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIIB ds. Inwestycji Własnych

Zespół powołany został przez Prezydium Rady ŁOIIB w IV kwartale 2003 r. Początkowo działał w jednoosobowym składzie (Jerzy Pakuła – przewodniczący), a w maju 2004 r. do grona jego członków dołączyli: Roman Cichosz, Andrzej Kuligowski, Roman Kostyła i Jolanta Orechwo.

Zespół rozpoczął działalność w styczniu 2004 r. od rozpoznania możliwości nabycia budynku na siedzibę Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa z zasobów Gminy Łódź lub Wojewody. W tym celu przewodniczący w lutym 2004 r. odbył spotkania z p. Witoldem Rosetem – zastępcą dyrektora Wydziału Gospodarowania Majątkiem UMŁ oraz inspektorem tego Wydziału.

W wyniku przeprowadzonych uzgodnień Urząd Miasta Łodzi zaproponował do nabycia w ramach przetargu następujące nieruchomości:

- budynek przy ul. Kościuszki 3 w Łodzi – o powierzchni użytkowej 1300 m²,
- budynek przy ul. Kilińskiego 95 w Łodzi – o powierzchni użytkowej 1012 m²,
- budynek przy ul. Przybyszewskiego 43 w Łodzi – o powierzchni użytkowej 1300 m².

Po przeprowadzonych oględzinach Przewodniczący Zespołu ustalił, że:

- żaden z proponowanych budynków nie posiada placu na parking z niezbędnymi kilkunastoma miejscami do parkowania a obiekty są zlokalizowane przy bardzo ruchliwych ulicach, tj. Al. Kościuszki, Kilińskiego oraz Przybyszewskiego,
- stan techniczny wszystkich budynków wymaga generalnego remontu,
- podstawą nabycia każdego z obiektów będzie przetarg otwarty (bez preferencji dla ŁOIIB).

W marcu 2004 r. ŁOIIB została zaproszona przez Urząd Miasta Łodzi do udziału w przetargu na sprzedaż budynku przy ul. Kościuszki 3 za cenę wywoławczą 850.000 zł. ŁOIIB zrezygnowała z udziału w przetargu, uznając cenę wywoławczą za zbyt wysoką.

Wobec przedłużających się formalności, związanych z ogłoszeniem przetargu na sprzedaż przez Urząd Miasta Łodzi następnych obiektów, Zespół zaproponował i uzyskał akceptację Prezydium Rady na poszukiwanie działki pod budowę nowego obiektu na siedzibę Izby. W tym celu w maju 2004 r. zamieszczono w „Gazecie Wyborczej” oraz „Dzienniku Łódzkim” ogłoszenia o chęci zakupu w śródmieściu Łodzi lub najbliższej okolicy działki niezabudowanej uzbrojonej o powierzchni 800-1500 m² pod obiekt biurowy. Na ogłoszenie odpowiedziało czterech oferentów, zgłaszając do sprzedaży działki o powierzchni od 2000 m² do 4800 m² w następujących cenach wywoławczych:

- działka niezabudowana uzbrojona przy ul. Zachodniej (przy Więckowskiego) o powierzchni 2800 m² – cena 1400 tys. złotych,
- działka niezabudowana uzbrojona przy Al. Kościuszki 2 o powierzchni 2500 m² – cena 3500 tys. złotych,
- działka niezabudowana przy ul. Tylnej w Łodzi o powierzchni 2200m² – cena 600 tys. złotych,
- działka niezabudowana przy ul. Nawrot 11 w Łodzi o powierzchni około 3200 m² – cena 1100 tys. złotych.

W trakcie oględzin działek przy ul. Zachodniej/Al. Kościuszki pełnomocnik oferenta zaproponował obejrzenie wystawionej na sprzedaż za kwotę 1500 tys. złotych nieruchomości zabudowanej przy ul. Północnej 39 w Łodzi, składającej się z działki o powierzchni 3160 m² i zbudowanego na niej 3-kondygnacyjnego, podpiwniczonego budynku o powierzchni 1260 m². W trakcie oględzin, dokonanych przez przewodniczącego Rady ŁOIIB Andrzeja B. Nowakowskiego i przewodniczącego Zespołu ds. Inwestycji Własnych, stwierdzono, że:

- stan obiektu jest dobry (obiekt zbudowany w 1900 r., zaś w latach 90. XX w. wykonany był remont kapitalny),
- układ funkcjonalny i konstrukcyjny budynku może być zaadaptowany na potrzeby ŁOIIB,
- stan prawny nieruchomości jest uregulowany.
- cena nieruchomości wraz z budynkiem jest porównywalna z ceną oferowanych działek niezabudowanych.

Zespół ds. Inwestycji Własnych rekomendował więc Prezydium Rady ŁOIIB zakup nieruchomości przy ul. Północnej 39 w Łodzi.

W toku negocjacji z właścicielem obiektu (Gminą Żydowską w Łodzi) ustalono cenę sprzedaży w wysokości 1 480 000 złotych. Prezydium Rady ŁOIIB zaakceptowało zakup nieruchomości i 1 czerwca 2004 r. został podpisany akt notarialny kupna nieruchomości przy ul. Północnej 39 w Łodzi.

W celu dostosowania nieruchomości do potrzeb ŁOIIB, w czerwcu 2004 r. ogłoszony został przetarg na wykonanie wielobranżowego projektu remontu i adaptacji budynku. Zespół przygotował koncepcję funkcjonalną obiektu (która została zaakceptowana przez Prezydium Rady ŁOIIB), warunki przetargu oraz wytyczne do projektowania. Do przetargu zaproszono 4 pracownie projektowe. Wpłynęły

żanek i kolegów zamieszkałych na terenie Łodzi.

Dla porządku dodam, że członkowie naszej Izby nie ponoszą żadnych kosztów, a zdarza się, że otrzymują materiały szkoleniowe i niekiedy również skromny poczęstunek.

Niebagatelną rolę w procesie podnoszenia kwalifikacji zawodowych mogłoby odgrywać czytelnictwo czasopism naukowo-technicznych. W ubiegłym roku każdy członek naszej Izby miał możliwość zaprenumerowania dowolnej liczby egzemplarzy spośród oferowanych 10 tytułów z różnych specjalności, przy odpłatności 2,50 zł za jeden egzemplarz. Z możliwości tej skorzystało 378 koleżanek i kolegów, którzy zaprenumerowali w sumie 653 egzemplarze. W podziale na poszczególne tytuły wyglądało to następująco:

- „Inżynieria i Budownictwo” – 165
- „Przegląd Budowlany” – 157
- „Ciepłownictwo, Ogrzewnictwo, Wentylacja” – 77
- „Gaz, Woda i Technika Sanitarna” – 76
- „Biuletyn INPE” – 54
- „Drogownictwo” – 46
- „Gospodarka Wodna” – 26
- „Wiadomości IPB” – 23
- „Wiadomości Melioracyjne i Łąkarские” – 23
- „Wiadomości Naftowe i Gazownicze” – 6

Proces podnoszenia kwalifikacji zawodowych naszych członków wspierany jest również przez prowadzoną przez Izbę działalność wydawniczą, dzięki której regularnie co 3 miesiące do rąk każdego członka ŁOIIB trafia egzemplarz „Kwartalnika Łódzkiego”, a w grudniu ubiegłego roku dodatkowo kieszonkowy kalendarz na 2006 rok, zawierający ostatnią nowelizację ustawy Prawo budowlane, najnowsze rozporządzenie w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie oraz pełny tekst ustawy o wyrobach budowlanych.

Staramy się ponadto kompletować w formie książkowej i elektronicznej teksty referatów zgłaszanych na najbardziej liczące się krajowe konferencje naukowo-techniczne. Można z nich korzystać, tak jak i z innych materiałów, w ramach działalności Centrum Samokształcenia ŁOIIB.

Pomoc udzielana członkom Izby

W ramach prowadzonej działalności samopomocowej przynajmniej bezzwrotne zapomogi (nie częściej niż raz na 2 lata) członkom naszej Izby znajdującym się w szczególnie trudnej sytuacji finansowej oraz – również bezzwrotne – zapomogi pośmiertne wypłacane rodzinom zmarłych Koleżanek i Kolegów. W ubiegłym roku wpłynęło 31 wniosków o zapomogi, a Prezydium Rady – na wniosek Zespołu Rady do spraw Działalności Samopomocowej – przyznało w sumie 22 zapomogi na ogólną kwotę 31 135 zł. W rozbiću na poszczególne grupy przyznano: 10 zapomóg pośmiertnych, 6 zapomóg członkowskich oraz po 3 zapomogi losowe w związku z długotrwałą chorobą bądź w związku z bardzo trudną sytuacją materialną.

Pomocy prawnej członkom Izby udzielają nasi prawnicy, którzy dyżurują w tym celu dwa razy w tygodniu, a z ich usług można skorzystać również w innych – wcześniej telefonicznie uzgodnionych – terminach. Cotygodniowe dyżury pełnią ponadto przewodniczący organów ŁOIB oraz funkcyjni członkowie Prezydium Rady.

Coraz więcej członków Izby występuje z prośbą o pisemną interpretację zakresu posiadanych przez nich uprawnień budowlanych. Czynimy zadość tym prośbom, korzystając ze współpracy z przewodniczącym Komisji Kwalifikacyjnej kolegą Wacławem Sawickim, za co składam Mu serdeczne podziękowania. Obecnie przygotowujemy się do wprowadzenia jednolitej – prowadzonej w trybie art. 113 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego – procedury wyjaśniania wątpliwości co do treści decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych. Wiąże się to z faktem, że Polska Izba Inżynierów Budownictwa, jako następcą prawnym organów administracji państwowej w zakresie nadawania uprawnień budowlanych, jest uprawniona i jedynie właściciwa do wydawania postanowień dotyczących decyzji administracyjnych wydanych zarówno przez organy Izby, jak również przez organy uprawnione do tego w przeszłości. W dodatku postanowienia takie będziemy musieli wydawać nie tylko na-

3 oferty. Przetarg rozstrzygnęła Komisja Przetargowa, przyjmując ofertę firmy dr. inż. Jana Kozickiego. Wielobranżowy projekt remontu i modernizacji budynku został wykonany do 15 sierpnia 2004 r. Decyzję o pozwoleniu na budowę ŁOIB uzyskała 23 sierpnia 2004 r.

Zespół ds. Inwestycji Własnych przygotował w sierpniu 2004 r. Istotne Warunki Zamówienia oraz pozostałe materiały do przetargu nieograniczonego na wykonanie remontu i adaptacji budynku na potrzeby Izby. Ogłoszenie o przetargu ukazało się w „Gazecie Łódzkiej” (dodatku regionalnym do „Gazety Wyborczej”). Wpłynęło 5 ofert. Komisja Przetargowa rozstrzygnęła przetarg 13 września 2004 r. wybierając realizatorem inwestycji Firmę „DEKORUM-BUD” s.j. Protokół Komisji Przetargowej zawarty jest w jej sprawozdaniu.

Z uwagi na konieczność ogrodzenia terenu przed rozpoczęciem robót budowlanych, przetargiem na remont budynku nie było objęte ogrodzenie terenu. Roboty te zostały zlecone na podstawie konkursu ofert. Zamówienie obejmowało wykonanie ogrodzenia od strony wschodniej działki oraz od ulicy Północnej (ogrodzenie od strony zachodniej zostało wyłączone z realizacji z powodu protestów mieszkańców sąsiedniej posesji, którzy korzystali bezprawnie z drogi na terenie pasa nieruchomości nabytej przez ŁOIB). W odpowiedzi na wystosowane zaproszenia wpłynęły 3 oferty. Komisja przetargowa wybrała oferenta proponującego najniższą cenę – Firmę „ROOM” PPBU – Roman Wieszczyk.

Na podstawie korespondencji oraz uzgodnień prowadzonych z Zespołem Elektrociepłowni w Łodzi w sprawie ogrzewania budynku, oraz w oparciu o analizę opłacalności korzystania z różnych źródeł ciepła, sporządzoną przez specjalistę w tym zakresie – Romana Kostyle, Prezydium Rady ŁOIB we wrześniu 2004 r. podjęło decyzję o rezygnacji z ogrzewania „z sieci miejskiej” i budowie własnej kotłowni lokalnej opalanej gazem ziemnym. W związku z powyższym udzielono z wolnej ręki dodatkowego zlecenia na wykonanie projektu kotłowni projektantowi centralnego ogrzewania budynku. Projekt został wykonany w ustalonym terminie.

W celu dokonania wyboru wykonawcy kotłowni w przetargu ograniczonym zaproszono do składania ofert 4 znane w Łodzi firmy wykonawcze. W oparciu o nadesłane oferty Komisja Przetargowa w grudniu 2004 r. dokonała wyboru wykonawcy kotłowni gazowej zlokalizowanej w piwnicy obiektu. W oparciu o kryteria określone w warunkach przetargu wykonawcą została firma „THERM INSTAL”.

W ramach przetargu ograniczonego Zespół ds. Inwestycji Własnych zaprosił 5 firm do składania ofert na wykonanie przyłącza gazu do budynku. Wpłynęły oferty od wszystkich zaproszonych firm. Przetarg rozstrzygnęła Komisja Przetargowa, przyjmując ofertę Firmy „EURO-GAZ – Technika grzewcza i gazowa”.

Rozpoczęcie remontu i modernizacji budynku nastąpiło w listopadzie 2004 r., po podpisaniu przez Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego Rady ŁOIB umowy z wykonawcą. W celu sprawnego i zgodnego z wymaganiami prawa budowlanego przebiegu modernizacji inwestycji własnej ŁOIB zatrudniła na czas budowy inspektorów nadzoru w branżach: budowlanej, instalacji sanitarnych i ogrzewania oraz instalacji elektrycznych. Nadzór nad przebiegiem inwestycji prowadził Zespół ds. Inwestycji Własnych poprzez okresowe kontrole budowy oraz udział w naradach koordynacyjnych, które odbywały się co dwa tygodnie do czasu rozpoczęcia prac wykończeniowych, a w trakcie realizacji prac wykończeniowych co tydzień.

W sierpniu 2005 r. została wykonana przez właściciela nieruchomości – Urząd Miasta Łodzi – droga wyjazdowa z sąsiedniej posesji. Umożliwiło to wykonanie brakującego odcinka ogrodzenia naszej działki od strony zachodniej. W celu wyłonienia wykonawcy zaproszono cztery firmy wykonawcze do złożenia ofert. Wpłynęło 5, spośród których w oparciu o kryterium najniższej ceny Komisja Przetargowa wytypowała do realizacji zamówienia firmę DEKORUM-BUD s.j.

Zespół uczestniczył także w negocjacjach zakresu i cen robót dodatkowych oraz odbiorach częściowych i końcowych wszystkich rodzajów robót. W okresie realizacji budowy, to jest od lutego 2005 r. do końca 2005 r., dokonano odbioru następujących robót: • część kubaturowa obiektu (bez piwnic oraz elewacji południowej), • kotłownia gazowa, • przyłącze gazu, • ogrodzenie (etap I od strony wschodniej i północnej), • ogrodzenie (odbiór częściowy od ulicy Północnej), • ogrodzenie od strony zachodniej, • wjazd na posesję od strony wschodniej.

Członkowie Zespołu ds. Inwestycji Własnych uczestniczyli także w pracach Komisji Przetargowej.

*Przewodniczący Zespołu
Jerzy Pakuła*

szym członkom, ale i na żądanie instytucji mających w tym interes prawny.

Uczynienie zadość wymogom stawianym przez Kodeks postępowania admini-

stracyjnego będzie się wiązało ze znacznymi kosztami, co powinno zostać uwzględnione już w budżecie ŁOIB na 2006 rok.

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIIB ds. Doskonalenia Zawodowego w 2005 r.

Zespół Rady ŁOIIB ds. Doskonalenia Zawodowego pracuje w 4-osobowym składzie. Działalność Zespołu polega na ustaleniu tematyki i zaplanowaniu cyklu szkoleń z kwartalnym wyprzedzeniem. Terminarz szkoleń publikowany jest w „Kwartalniku Łódzkim”. Pracę Zespołu w tym zakresie znacząco wspierał Przewodniczący Rady ŁOIIB.

Organizacją szkoleń, nadzorowaną przez Zespół, zajmuje się biuro Izby; przy szkoleniach w terenie współpracujemy z punktami informacyjnymi. Większości szkoleń towarzyszy wydanie uczestnikom bezpłatnych materiałów z syntetycznym streszczeniem tematu szkolenia.

1. Szkolenia zawodowe

Dla członków naszej Izby w 2005 r. zorganizowanych zostało 37 szkoleń, w tym:

- z tematyki ogólnej, dla wszystkich branż – 11, w których udział wzięło 306 osób,
- z tematyki budowlanej – 15 (285 osób),
- z elektryki – 6 (163 osoby),
- z branży sanitarnej – 5 (81 osób).

Ogółem w szkoleniach udział wzięło 835 osób. Średnia frekwencja na szkoleniu wyniosła poniżej 23 słuchaczy; najniższą frekwencję (8 osób) odnotowano na szkoleniu z zakresu instalacji sanitarnych w Łodzi, najwyższe odnotowano na szkoleniach z elektryki (42 osoby) i z Prawa budowlanego (41 osób), które odbyły się w Łodzi.

2. Tematyka szkoleń

W 2005 r. zaplanowano i zrealizowano przeprowadzenie szkoleń w następujących blokach tematycznych:

- Szkolenia ogólne, przeznaczone dla wszystkich branż (przeprowadzono 11 szkoleń)
Zakres: prawo budowlane, zamówienia publiczne, BiOZ, odpowiedzialność zawodowa, rusztowania, ustawa o wyrobach budowlanych.
- Szkolenia budowlane (przeprowadzono 15 szkoleń)
Z inicjatywy Przewodniczącego ŁOIIB w 2005 r. kontynuowano cykliczne szkolenia pod wspólną nazwą „Czwartkowe spotkania na Politechnice”, zakończone w 2005 r.
- Szkolenia specjalistyczne – szkolenia dla branż i specjalistyczne (przeprowadzono 11 szkoleń, w tym 6 z zakresu elektryki i 5 dla branży sanitarnej)

3. Podsumowanie i wnioski

Rok	2004	2005
liczba uczestników szkoleń	1008	835
liczba szkoleń	28	37
liczba szkoleń w terenie	7	4

Na podstawie obserwacji i przeprowadzonych w 2005 r. szkoleń zawodowych dla członków naszej Izby należy zauważyć:

- dość niskie zainteresowanie członków Izby organizowanymi szkoleniami,
- stosunkowo wysoką frekwencję na szkoleniach w terenie, gdzie w czterech szkoleniach wzięło udział 109 uczestników (średnia 28,25 osób),
- proponowanie szkoleń specjalistycznych dla głównych branż zrzeszonych w Izbie powoduje wzrost zainteresowania mniej licznych grup zawodowych,
- potrzebę przygotowania w miarę ogólnej tematyki szkoleń dla wszystkich grup zawodowych,
- konieczność odpowiedzi na zgłaszane zapotrzebowania szkoleń,
- dalszą potrzebę współpracy w ustalaniu tematyki szkoleń z fachowcami poszczególnych branż,
- konieczność poszukiwania tematów dla nowych specjalności zrzeszonych w Izbie.

*Przewodniczący Zespołu
Grzegorz Cieśliński*

Jako swoistą inwestycję na przyszłość traktujemy natomiast przystąpienie naszej Izby – jako jednego z fundatorów – do Fundacji Wspierania Seniorów Środowisk Inteligenckich. Trzeba dodać, że inicjatywę tę wsparły prawie wszystkie korporacje zawodowe działające na terenie Łodzi i województwa łódzkiego.

Realizacja uchwał zjazdowych

Wszystkie uchwały ostatniego zjazdu zostały zrealizowane, natomiast w 2005 roku poświęciliśmy dużo czasu i energii na dokończenie realizacji – podjętej przez III Zjazd ŁOIIB – uchwały w sprawie siedziby naszej Izby. Ponieważ szczegółowe relacje zamieszczaliśmy w każdym wydaniu „Kwartalnika Łódzkiego” a ponadto sprawozdanie złożył także Zespół Rady do spraw Inwestycji Własnych, ograniczę się w tej sprawie jedynie do krótkiego podsumowania.

Wydaje się, że całe przedsięwzięcie przeprowadziliśmy w sposób racjonalny, o czym może świadczyć fakt, iż w rok po nabyciu nieruchomości przy ulicy Północnej 39 stała się ona siedzibą naszej Izby. Uważam, że jest to dobry rezultat, zważywszy na czasochłonność procedur przetargowych oraz zakres i charakterystykę wykonanych robót. Przeprowadzka odbyła się w dniach 10-11 czerwca 2005 roku; aktualnie zajmujemy na potrzeby Izby cały parter i I piętro, które już zostały zagospodarowane i wyposażone, a do zagospodarowania pozostało II piętro oraz część piwnic. Prace, jakie pozostały do dokończenia całości zadania (głównie na zewnątrz budynku) będą realizowane w miarę i na miarę naszych możliwości finansowych.

Najważniejsze, że pieniądze zainwestowane w majątek własny Izby bardzo szybko zaczęły przynosić profity zarówno wymierne (nie musimy już ponosić wydatków na wynajem pomieszczeń na potrzeby biura oraz na potrzeby prowadzonych szkoleń), jak i niewymierne. Dzięki temu mieliśmy np. możliwość podejmować Prezydium Krajowej Rady PIIB na pierwszym wyjazdowym posiedzeniu tego gremium, które odbyło się 16 listopada 2005 roku właśnie w siedzibie ŁOIIB. Natomiast nasza Sala Konferencyjna miała swój debiut dwa dni

wcześniej, podczas przeprowadzonego w jej wnętrzu spotkania kierownictwa Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego z przedstawicielami 24 Powiatowych Inspektoratów Nadzoru Budowlanego działających na terenie Łodzi i województwa łódzkiego.

Nie będę również ukrywał faktu, iż jednym z celów zorganizowanej przez nas 17 listopada ubiegłego roku Konferencji „Samorząd zawodowy inżynierów budownictwa – dziś i jutro” było zaprezentowanie na forum ogólnopolskim spektakularnych dokonania łódzkiej Izby, do jakich chyba możemy zaliczyć przywrócenie naszemu miastu zabytkowego obiektu, który akurat w tym czasie miał prawo obchodzić jubileusz sto piątych urodzin.

Współpraca z innymi organizacjami

Do jednego z podstawowych zadań samorządu zawodowego inżynierów budownictwa ustawa zalicza współdziałanie z organami administracji rządowej i organami samorządu terytorialnego oraz z innymi samorządami i stowarzyszeniami zawodowymi. Realizujemy je na bieżąco, czego dowodem może być np. obecność Wojewody Łódzkiego na odbywających się dwa razy do roku uroczystościach wręczenia decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych osobom, które pomyślnie przeszły przez kolejne etapy postępowania kwalifikacyjnego oraz zdały stosowny egzamin. Obecność najwyższego rangą przedstawiciela administracji rządowej na terenie Łodzi traktujemy jako symbol ciągłości instytucji uprawnień budowlanych, których genezą było Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z 16 lutego 1928 roku. Przez wiele lat uprawnienia budowlane nadawane były przez urzędy wojewódzkie i dopiero od początku 2003 roku te odpowiedzialne zadania przejął samorząd zawodowy inżynierów budownictwa, co siłą rzeczy stanowi dla nas poważne wyzwanie.

24 marca 2005 roku Wojewoda Łódzki zawarł z Łódzką Okręgową Izbą Architektów oraz z naszą Izbą porozumienie, które ma na celu podniesienie jakości opracowań projektowych stanowiących podstawy do wydawania przez organy administracji architektoniczno-budowlanej

Sprawozdanie z działalności Zespołu Rady ŁOIB ds. Prawno-Regulaminowych, Etyki i Ochrony Zawodu w 2005 r.

W 2005 r. Zespół Rady ŁOIB ds. Prawno-Regulaminowych, Etyki i Ochrony Zawodu pracował w składzie: Piotr Filipowicz (przewodniczący), Jacek Kałuszką, Barbara Malec, Piotr Parkitny, Adam Różycki, Bogdan Wrzeszcz. Przewodniczącym jest jednocześnie członkiem Komisji Prawno-Regulaminowej PIIB, co pozwoliło na skoordynowanie prac Zespołu z aktualnymi działaniami w zakresie legislacji prowadzonymi na szczeblu krajowym.

Prace Zespołu prowadzone były według przyjętego w lutym planu pracy na 2005 r. W okresie sprawozdawczym odbyło się siedem posiedzeń Zespołu, którego działalność skupiła się głównie wokół zagadnień prawno-regulaminowych oraz ochrony zawodu. Nie udało się natomiast opracować planowanego taryfikatora wynagrodzeń za prace projektowe oraz za pełnienie funkcji kierownika budowy oraz inspektora nadzoru, co należy zrealizować w 2006 r.

Działalność Zespołu w zakresie legislacyjnym dotyczyła trzech grup:

- przepisów wewnętrznych Izby (Statut, regulaminy, Kodeks etyki zawodowej),
- spraw dotyczących stanowiska PIIB w zakresie aktualnie zmienianych ustaw i rozporządzeń związanych z wykonywaniem zawodu inżyniera budownictwa,
- spraw związanych z wypracowywaniem stanowiska w odniesieniu do aktów prawnych, które mogą być wprowadzone lub nowelizowane w przyszłości, np. ustawa o samorządzie zawodowym architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, ustawa o zawodach zaufania publicznego.

Istotny wkład Zespołu można odnotować w dwóch pierwszych grupach. Do szczególnych osiągnięć należą:

- opracowanie regulaminu skreśleń i zawiesznień członków PIIB,
- opracowanie regulaminu zebrań obwodowych związanych z wyborem delegatów w kadencji 2006-2010,
- aktywne uczestnictwo w opracowywaniu nowego Kodeksu etyki zawodowej w formie zgłoszonych poprawek i uzupełnień,
- wypracowanie stanowiska dotyczącego ustawy samorządowej, ustawy o zawodach zaufania publicznego oraz rozporządzenia o zawartości projektu budowlanego.

Zespół rozpoczął publikację artykułów w „Kwartalniku Łódzkim” dotyczących ochrony zawodu, jednak działalność tę należy uznać za niewystarczającą (w 2005 r. ukazały się tylko 2 artykuły). Istnieje więc pilna potrzeba zintensyfikowania działań w tym zakresie w 2006 r.

Zachęcamy członków ŁOIB do aktywnej współpracy z Zespołem poprzez zgłaszanie problemów nurtujących nasze środowisko i propozycji ich rozwiązania.

*Przewodniczący Zespołu
Piotr Filipowicz*

pozwoleń na budowę oraz innych decyzji administracyjnych. Powołana została sześcioosobowa komisja, w skład której wchodzi po dwóch przedstawicieli każdej ze stron porozumienia a naszą Izbę reprezentują koledzy: Andrzej Kuligowski i Grzegorz Cieśliński.

Odnotować należy bliską współpracę z Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Budowlanego, polegającą na regularnych spotkaniach roboczych oraz na udziale przedstawicieli Izby w organizowanych kilkakrotnie w ciągu roku spotkaniach z Powiatowymi Inspektorami Nadzoru Budowlanego. Do jednej z form tej współpracy można zaliczyć – zorganizowane przez działaczy naszej Izby – seminarium na temat: „Odpowiedzialność zawodowa i dys-

cyplinarna inżynierów budownictwa”. Odbyło się ono w maju 2005 r. z udziałem przedstawicieli Powiatowych Inspektoratów Nadzoru Budowlanego.

Nie powinna również dziwić dobra współpraca z Wydziałem Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ, chociażby ze względu na fakt, iż dziekan wydziału jest członkiem naszej Izby. Rezultatem tej współpracy jest m.in. współorganizacja dwóch konferencji, jakie uświetnią przygotowywane na wiosnę 2006 roku obchody jubileuszu pięćdziesięciolecia Wydziału, którego absolwentami jest przecież wielu członków Izby.

16 września 2004 roku weszło w życie porozumienie o współpracy pomiędzy ŁOIB a 12 Oddziałami Stowarzyszeń

Naukowo-Technicznych działających na terenie Łodzi i województwa łódzkiego w obszarze szeroko rozumianego budownictwa. Porozumienie to było w 2005 roku realizowane głównie przy udziale Oddziałów Łódzkich Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, a zaowocowało m.in. wspólną organizacją Konkursu na najlepszą pracę dyplomową wykonaną przez studentów Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ. Konkurs ten nosi imię prof. Władysława Kuczyńskiego – twórcy Wydziału i jednocześnie honorowego członka PZITB.

Odnotać należy również współpracę z Izbą Projektowania Budowlanego, która w 2005 roku obchodziła jubileusz 15-lecia. Kontakty z tą jednostką organizacyjną samorządu gospodarczego są rezultatem nie tylko więzi personalnych (prezesem IPB od początku jest kolega Ksawery Krassowski, działacz naszej Izby), lecz przede wszystkim skutkiem wspólnych zainteresowań, takich jak zamówienia publiczne na roboty budowlane oraz cenniki usług inżynierskich.

Inna działalność

Oryginalnym osiągnięciem ŁOIIB był pomysł oraz realizacja Ogólnopolskiej Konferencji „Samorząd zawodowy inżynierów budownictwa – dziś i jutro”. To ważne wydarzenie szczegółowo opisujemy w ostatnim „Kwartalniku Łódzkim”, powiem więc tylko tyle, że możemy chyba odczuwać zaskuszoną satysfakcję z dobrego pomysłu, którego realizacja pozwoliła na zaprezentowanie naszej Izby z jak najlepszej strony, a jego rezultatem była nie tylko ciekawa i inspirująca dyskusja. Do dobrych owoców tego wydarzenia zaliczyć można przede wszystkim materiały konferencyjne, które powinny stanowić podstawową pozycję w biblioteczce każdego działacza korporacji zawodowej inżynierów budownictwa.

Na zakończenie wypada wspomnieć o obowiązku, który spoczywa na barkach Rady w ostatnim roku każdej kadencji. Polega on na przygotowaniu, zorganizowaniu i przeprowadzeniu wyborów delegatów na zjazdy w następnej kadencji. Nasza Rada już 22 czerwca 2005 r. dokonała podziału

obszaru działania Izby na 9 obwodów wyborczych, ustaliła liczbę delegatów na zjazdy ŁOIIB w drugiej kadencji (2006-2010) oraz terminy i miejsca zebrań. Aby zapewnić we wszystkich obwodach podobne warunki, ustaliliśmy ponadto regulamin zebrań oraz porządek obrad. Na początku września 2005 r. każdy spośród 6049 pełnoprawnych członków naszej Izby otrzymał wraz z nr. 8 „Kwartalnika Łódzkiego” imienne zaproszenie na zebranie w swoim obwodzie wyborczym. Pierwsze zebranie odbyło

się 3 października 2005 r. (w najmniej liczonym obwodzie, który obejmował 548 osób) a ostatnie 4 listopada 2005 r. Największy obwód wyborczy obejmował 857 osób. Na wszystkie zebrania przybyło w sumie 426 osób, co daje średnią frekwencję 7,04%. Wykorzystaliśmy wszystkie miejsca mandatowe, wybierając w sumie 156 delegatów na zjazdy ŁOIIB w kadencji 2006-2010.

Andrzej B. Nowakowski
Przewodniczący Rady ŁOIIB

UWAGA! Podczas posiedzenia w dniu 21.12.2005 r. Krajowa Rada PIIB zatwierdziła uchwałę w sprawie przyjęcia ramowych dokumentów na okręgowe zjazdy sprawozdawczo-wyborcze PIIB (Porządek obrad okręgowych zjazdów sprawozdawczo-wyborczych PIIB, Szczegółowy regulamin wyborów do organów OIIB i Regulamin okręgowego zjazdu sprawozdawczo-wyborczego PIIB w 2006 r.). **Teksty te dostępne są na stronie www.lod.piib.org.pl.**

Prenumerata czasopism naukowo-technicznych

W ramach udzielania członkom samorządu zawodowego inżynierów budownictwa pomocy w zakresie podnoszenia kwalifikacji, Rada ŁOIIB – podobnie jak w ubiegłym roku – przyjęła uchwałę, dzięki której członkowie naszej Izby mogą prenumerować w 2006 r. dowolną liczbę egzemplarzy wybranych czasopism naukowo-technicznych przy odpłatności 2,50 zł za jeden egzemplarz.

Szczegółowa informacja na temat zasad realizacji prenumeraty ukazała się w ostatnim numerze „Kwartalnika Łódzkiego”.

Do 4 lutego br. jedynie od 186 osób wpłynęły zamówienia na roczną prenumeratę 353 egzemplarzy czasopism naukowo-technicznych. W podziale na poszczególne tytuły wygląda to następująco:

• „Inżynieria i Budownictwo”	77
• „Przegląd Budowlany”	60
• „Biuletyn INPE”	35
• „Elektroinstalator”	34
• „Ciepłownictwo, Ogrzewnictwo, Wentylacja”	27
• „Gaz, Woda i Technika Sanitarna”	25
• „Drogownictwo”	22
• „Polski Instalator”	20
• „Wiadomości Melioracyjne i Łąkarские”	14
• „Gospodarka Wodna”	13
• „Wiadomości Projektanta Budownictwa”	11
• „Materiały Budowlane”	9
• „Technika Transportu Szynowego”	3
• „Wiadomości Naftowe i Gazownicze”	2
• „Przegląd Telekomunikacyjny”	1

Bardzo słabe zainteresowanie czytelnictwem czasopism naukowo-technicznych skłoniło nas do przedłużenia terminu dokonywania wpłat za prenumeratę na 2006 r. na czas bliżej nieokreślony.

Sprawozdanie z działalności Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIB w 2005 r.

Komisja Kwalifikacyjna Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w 2005 roku kontynuowała pracę w 13-osobowym składzie wraz z przewodniczącym OKK, wybranym na pierwszym zebraniu 8 maja 2002 r. W pierwszych dniach grudnia 2004 roku zmarł członek OKK, kolega Stanisław Wójcik, a 9 kwietnia 2005 r. na IV Zjeździe ŁOIB skład organu został uzupełniony poprzez wybór na wakujące miejsce kolegi Romana Jędrzejaka.

Do głównych zadań Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej należy prowadzenie postępowań kwalifikacyjnych oraz przeprowadzanie egzaminów na uprawnienia budowlane i wydawanie decyzji o ich nadaniu. W 2005 r. odbyły się dwie sesje egzaminacyjne. Egzaminy testowe i ustne w sesji wiosennej odbywały się od 20 do 31 maja 2005 roku, natomiast w sesji jesiennej od 2 do 12 grudnia 2005 roku. Obie sesje były poprzedzone czteromiesięcznym okresem przyjmowania i kompletowania wniosków oraz niezbędnych dokumentów kandydatów do uzyskania uprawnień budowlanych, a także procesem kwalifikacji zakończonym dopuszczeniem do egzaminu ustnego lub decyzją o odmowie nadania uprawnień budowlanych. W całym procesie postępowania kwalifikacyjnego przestrzegano procedur wynikających z regulaminów określających pracę Komisji Kwalifikacyjnej.

Zgodnie z „Regulaminem powoływania członków zespołów kwalifikacyjnych i egzaminacyjnych” na sesję wiosenną powołano pięć zespołów kwalifikacyjnych, natomiast na sesję jesienną – trzy, dostosowane do przydzielonych im specjalności. Zespoły te pracowały w składach cztero- lub pięcioosobowych, łącznie z sekretarzem zespołu powoływanym spośród pracowników administracyjnych biura ŁOIB.

Na sesję wiosenną powołano pięć zespołów egzaminacyjnych, natomiast na sesję jesienną siedem, w składach odpowiednich do przydzielonych im specjalności. W sesji wiosennej w egzaminach uczestniczyło 29 egzaminatorów, w tym 12 członków OKK i 12 z listy egzaminatorów OKK oraz 5 sekretarzy zespołów egzaminacyjnych. W sesji je-

siennej w egzaminach uczestniczyło 35 egzaminatorów, w tym 11 członków OKK i 18 z listy egzaminatorów OKK oraz 6 sekretarzy zespołów egzaminacyjnych.

Wyniki przeprowadzonych w 2005 r. egzaminów przedstawiają się następująco w poszczególnych specjalnościach (podane liczby oznaczają w kolejności: pierwsza – liczbę osób zakwalifikowanych do egzaminu, druga – liczbę osób, które przystąpiły do egzaminu, trzecia – liczbę osób, które zdały egzamin):

- architektoniczna: 3/2/2
- konstrukcyjno-budowlana: 73/66/57
- drogowa: 24/23/16
- mostowa: 1/0/0
- instalacyjna-elektryczna: 36/29/26
- instalacyjna-sanitarna: 45/41/36
- kolejowa: 14/14/14
- telekomunikacyjna: 6/5/5
- Razem ŁOIB 2005 r.: 202/180/156

W poszczególnych specjalnościach występowały różne zakresy uprawnień budowlanych. W sesji wiosennej wnioski na uzyskanie uprawnień złożono na 22 zakresy uprawnień budowlanych, natomiast w sesji jesiennej – na 27. Krajowa Komisja Kwalifikacyjna przygotowała, na wniosek Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIB, odpowiednie testy dla poszczególnych specjalności i zakresów uprawnień budowlanych, natomiast pytania oraz zestawy pytań na egzamin ustny przygotowali uprawnieni członkowie OKK, korzystając z Centralnego Zasobu Pytań Egzaminacyjnych. W dwóch terminach odbyły się posiedzenia Specjalistycznego Zespołu Kwalifikacyjnego Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIB dla potrzeb postępowania w sprawie nadania tytułu Rzeczoznawcy Budowlanego, w celu sprawdzenia kompletności wniosków i odbycia rozmów z zainteresowanymi kandydatami do uzyskania tytułu rzeczoznawcy budowlanego.

Bieżąca działalność Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIB to 4 posiedzenia plenarne łącznie z przyjmującym sprawozdanie OKK za 2005 r. (które odbyło się 6 stycznia 2006 r.), 5 posiedzeń prezydium OKK, przyjęcie 2 uchwał oraz 15 zarządzeń Przewodniczącego Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIB w sprawach organizacji sesji egzaminacyjnych.

W 2005 r. zarejestrowano 754 książki praktyki zawodowej. Obsługa w tym zakresie wymagała dużego zaangażowania pracowników biura ŁOIB obsługujących OKK oraz Przewodniczącego OKK. Rejestracja książek praktyki zawodowej wymaga rozpatrzenia składanego wniosku indywidualnie, w szczególności pod kątem posiadanego wykształcenia, niezbędnego do rozpoczęcia praktyki zawodowej w odpowiedniej lub pokrewnej do wykształcenia specjalności.

Bardzo odpowiedzialną i angażującą częścią działalności Komisji Kwalifikacyjnej jest obsługa członków ŁOIB w zakresie interpretacji posiadanych uprawnień budowlanych lub możliwości ich rozszerzenia. Uprawnienia budowlane posiadane przez członków ŁOIB były nadawane w oparciu o różne wersje Prawa budowlanego, tzn. aktualnego w czasie wydania decyzji o ich nadaniu. Jest to działalność ciągła i bardzo absorbująca przewodniczącego OKK oraz pracowników obsługujących Komisję Kwalifikacyjną. Przewodniczący OKK uczestniczył we wszystkich posiedzeniach Rady ŁOIB oraz posiedzeniach Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej z udziałem przewodniczących OKK.

Na rozmowy z Przewodniczącym OKK (który ma stały dyżur w poniedziałki w godzinach 15.00-17.00) zgłaszają się głównie członkowie ŁOIB zainteresowani omówieniem zakresu posiadanych uprawnień budowlanych, a także kandydaci do uzyskania uprawnień budowlanych, w sprawach związanych z ich uzyskaniem.

Bieżącą obsługę administracyjną zapewniali w 2005 r. dwaj pracownicy ŁOIB z wykształceniem prawniczym. Pogodzenie tych dość szerokich zakresów obowiązków rzutowało na możliwości przestrzegania terminów wiążących działalność OKK. W tej sytuacji należy pozytywnie ocenić zaangażowanie w załatwianie spraw bez zbędnej zwłoki, zarówno przez pracowników biura ŁOIB jak i członków Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej realizujących przydzielone przez przewodniczącego zadania.

*Przewodniczący
Komisji Kwalifikacyjnej ŁOIB
Wacław Sawicki*

Sprawozdanie z działalności Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB w 2005 r.

Sąd Dyscyplinarny ŁOIIB pracuje w 13-osobowym składzie: Grzegorz Rakowski (przewodniczący), Janusz Buczyński, Piotr Garwolski, Tadeusz Gruszczyński, Bogusława Gutowska, Grzegorz Kokociński, Juliusz Kopytowski, Andrzej Krzesiński (zastępca), Andrzej Lipiński, Grażyna Orzeł, Stanisław Propin, Janusz Skupiński, Krzysztof Werner, Stanisław Wojciechowski. W kwietniu IV Zjazd ŁOIIB odwołał kolegę Pawła Cichego ze składu OSD i powołał w to miejsce kolegę Janusza Buczyńskiego.

Sąd w pełnym składzie spotkał się w 2005 r. dwa razy. Na spotkaniach omawiano aktualne problemy związane z jego działalnością oraz przeprowadzono analizę prowadzonych w 2004 i 2005 r. postępowań z zakresu odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej.

W 2005 r. rozpatrywano czternaście spraw. Z tytułu odpowiedzialności zawodowej wpłynęło osiem, z czego trzy umorzono, cztery postępowania zawieszono, jedną sprawę

zwrócono Okręgowemu Rzecznikowi Odpowiedzialności Zawodowej w celu uzupełnienia materiału dowodowego, a jedno postępowanie trwa. Z tytułu odpowiedzialności dyscyplinarnej Sąd rozpatrywał pięć spraw; karą upomnienia ukarano trzy osoby (w dwóch sprawach), jedną osobę uniewinniono i jedną sprawę zawieszono. Ponadto, jedno postępowanie (o zatarcie kary) jest w toku. Do prowadzenia spraw byli wyznaczeni kolejno wszyscy członkowie Sądu.

Na decyzję OSD wpłynęły do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego dwa odwołania, ale KSD utrzymał w mocy decyzje OSD.

Sąd Dyscyplinarny był kontrolowany w 2005 roku 2 razy – w lutym przez Komisję Rewizyjną ŁOIIB i w listopadzie przez Krajowy Sąd Dyscyplinarny.

Przewodniczący OSD uczestniczył w jednym szkoleniu zorganizowanym przez Krajowy Sąd Dyscyplinarny, a członkowie OSD w szkoleniu wewnętrznym zorganizowanym

w maju 2005 r. w ramach szkoleń ŁOIIB (jednym z prelegentów był zastępca przewodniczącego). W listopadzie przewodniczący OSD i jego zastępca uczestniczyli w spotkaniu z powiatowymi inspektorami nadzoru budowlanego, na którym starali się przybliżyć pracę tego organu. Nie udało się zorganizować szkolenia wyjazdowego dla członków OSD z powodu braku środków finansowych.

W „Kwartalniku Łódzkim” ukazał się artykuł naszej koleżanki – członka Sądu – w którym przedstawiła jedną z prowadzonych przez siebie spraw.

Współpraca Sądu z Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej i jego zastępcami, jak również z biurem Izby, układała się dobrze.

*Przewodniczący
Sądu Dyscyplinarnego ŁOIIB
Grzegorz Rakowski*

Sprawozdanie z działalności Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB w 2005 roku

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa działa w składzie: Krzysztof Kopacz (Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej) oraz jego zastępcy – Beata Ciborska, Zofia Kosz-Koszevska, Zbigniew Chortyński i Wojciech Hanuszkiewicz. Sprawy są prowadzone bezpośrednio przez Rzecznika lub przez jego wyznaczonych Zastępców.

W okresie od 1 stycznia 2005 r. do 31 grudnia 2005 r. przedmiotem działalności ROZ ŁOIIB było łącznie osiemnaście spraw: osiem z zakresu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie, osiem z zakresu odpowiedzialności dyscyplinarnej i dwie o niesprecyzowanym zakresie, z czego jedna została umorzona a w drugiej postępowanie zawieszono. Wnioski o rozpoznanie przez Rzecznika poszczególnych spraw oraz wnioski o wszczęcie odpowiedniego postępowania pochodziły od organów nadzoru budowlanego, osób fizycznych lub osób prawnych.

Z tej liczby jedenaście spraw zostało zakończonych, w tym:

- trzy sprawy zakończyły się sporządzeniem wniosków o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym,
- jedno postępowanie zakończyło się sporządzeniem wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym,
- dwa wnioski o wszczęcie postępowań wyjaśniających w sprawach dyscyplinarnych pozostawiono bez rozpoznania,
- pięć postępowań umorzono, w tym dwa z tytułu odpowiedzialności zawodowej, dwa – dyscyplinarnej i jedno w sprawie o niesprecyzowanym zakresie.

W dwóch sprawach, w których umorzono postępowania, złożono zażalenia: na decyzję i na postanowienie Rzecznika, natomiast Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej PIIB utrzymał w mocy decyzję

Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB, a zażalenie do postanowienia nie zostało jeszcze rozstrzygnięte.

W pięciu sprawach nadal prowadzone są czynności, przy czym na tym etapie tylko dwa postępowania uzasadniają sporządzenie wniosków o wszczęcie postępowań przed Sądem Dyscyplinarnym.

Postępowania zawieszono w dwóch przypadkach.

Nadal aktualne pozostają kwestie podnieszone w ubiegłorocznym sprawozdaniu, iż wnioski składane Rzecznikowi są niepełne i nieprzygotowane, stąd przyjęta została procedura zgodna z Kpa pozostawienia pisma bez rozpoznania w przypadku nieuzupełnienia wniosku o żądane przez Rzecznika informacje (w szczególności dokładne określenie zarzucanego czynu czy przewinienia).

*Rzecznik
Odpowiedzialności Zawodowej ŁOIIB
Krzysztof Kopacz*

Lista delegatów na zjazdy ŁOIIB w kadencji 2006-2010

Zgodnie z zapisami ustawy samorządowej zjazd jest najwyższym organem Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, a stanowią go delegaci wybrani w obwodach wyborczych. 22 czerwca 2005 r. Rada ŁOIIB przyjęła uchwałę, w której: dokonała podziału obszaru działania Izby na 9 obwodów wyborczych, ustaliła terminy i miejsca zebrań oraz ustaliła liczby delegatów wybieranych w poszczególnych obwodach.

Podczas zebrań, które odbyły się w okresie od 3 października 2005 r. do 4 listopada 2005 r., wykorzystane zostały wszystkie miejsca mandatowe i w rezultacie wybrano w sumie 156 delegatów. Zaznaczyć przy tym należy, że ponad połowa osób z tego grona (80 osób – co stanowi 51,3%) została wybrana po raz pierwszy.

Poniżej publikujemy – w podziale na poszczególne obwody wyborcze – pełną listę delegatów na zjazdy Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w drugiej kadencji (2006-2010).

OBWÓD WYBORCZY NR 1

(Łódź-Bałuty) 22 delegatów

Jan Boryczka, Jan Cichocki, Grzegorz Cieśliński, Włodzimierz Ebenryter, Teodor Fandrych, Andrzej Gorzkiewicz, Kazimierz Jakubowski, Wiesław Kaliński, Włodzimierz Kępczyński, Tomasz Kluska, Wiesław Lewandowski, Henryk Małasiński, Andrzej B. Nowakowski, Jerzy Pakuła, Sławomir Przesmycki, Włodzimierz Romański, Wiesław Sienkiewicz, Jerzy Szczepański, Ryszard Tomaszewski, Danuta Ulańska, Wojciech Ulański, Andrzej Wałowski.

OBWÓD WYBORCZY NR 2

(Łódź Górna oraz powiat pabianicki)

20 delegatów

Janina Badowska, Tomasz Denus, Izabela Drobnik-Kamińska, Jan Gumienny, Bogusława Gutowska, Krzysztof Hemer, Krzysztof Kopacz, Piotr Kubicki, Wojciech Majer, Leszek Niewiadomski, Adam Pawelczyk, Krzysztof Perdjon, Grzegorz Rakowski, Władysław Sitarek, Marek Stańczak, Karol Starczewski, Kazimierz Szopiński, Andrzej Świątek, Jan Woźniak, Jerzy Żabicki.

OBWÓD WYBORCZY NR 3

(Łódź-Polesie) 17 delegatów

Janusz Buczyński, Andrzej Foryś, Jan Gałązka, Zbigniew Górski, Jacek Kałuszka, Zofia Kosz-Koszevska, Bohdan Kucharski, Andrzej Lipiński, Adam Pragier, Waclaw Sawicki, Krzysztof Stelągowski, Andrzej Szymczewski, Ireneusz Świerczyński, Mieczysław Trzcinka, Ryszard Warmiński, Tadeusz Witek, Mieczysław Zieliński.

OBWÓD WYBORCZY NR 4

(Łódź Śródmieście oraz powiaty: zgierski i łęczycki) 14 delegatów

Jerzy Adamiak, Wojciech Adamski, Jan Antczak, Zbigniew Chortyński, Zbigniew Cichoński, Wiesław Cieślowski, Piotr Filipowicz, Krzysztof Giedryś, Ksawery Krassowski, Bogusz Lis, Władysław Pelc, Ireneusz Pietrzak, Władysław Sikorski, Marek Szylichabel.

OBWÓD WYBORCZY NR 5

(Łódź Widzew oraz powiaty: łódzki wschodni i brzeziński) 17 delegatów

Piotr Bardzki, Włodzimierz Bojanowski, Jan Izydorczyk, Elżbieta Janeczek, Bogdan Janiec, Ryszard Kaniecki, Juliusz Kopytowski, Roman Kostyla, Jerzy Krajewski, Andrzej Kuligowski, Edward Maciejek, Barbara Morawska, Jolanta Orechwo,

Delegaci na Krajowe Zjazdy PIIB w kadencji 2006-2010

21 grudnia 2005 r. Krajowa Rada Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa przyjęła uchwałę określającą zasady ustalania delegatów na Krajowe Zjazdy PIIB w latach 2006-2010. Na jej podstawie podczas okręgowych zjazdów Izby można będzie wybierać delegatów na Krajowe Zjazdy według następującego klucza: jeden mandat przypada na każdą rozpoczętą liczbę 500 członków Izby posiadających w dniu 31 grudnia 2005 r. czynne i bierne prawo wyborcze.

W rezultacie na V Zjeździe Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa możemy wybrać 13 delegatów reprezentujących okręg łódzki podczas Krajowych Zjazdów PIIB, które będą zbierały się w drugiej kadencji (w latach 2006-2010).

Władysław Sadowski, Zbigniew Szymborski, Bożenna Szymczyk-Szymborska, Janusz Wasilewski.

OBWÓD WYBORCZY NR 6

(Piotrków Trybunalski oraz powiaty: piotrkowski, opoczyński, tomaszowski) 19 delegatów

Marek Brajczewski, Roman Cichosz, Bogumił Cudzych, Wojciech Drozdek, Tadeusz Gruszczyński, Urszula Jakubowska, Jerzy Jakubowski, Małgorzata Krasoń, Konstanty Krzyżanowski, Józef Kucharski, Jan Kuchta, Sławomir Łęczycki, Barbara Malec, Paweł Piekarski, Adam Różycki, Stanisław Świątek, Stanisław Wojciechowski, Witold Wolnicki, Bogdan Wrzeszcz.

OBWÓD WYBORCZY NR 7

(powiaty: sieradzki, wieluński, zduńskowski, łaski, wierszowski, poddębicki) 15 delegatów

Józef Borkiewicz, Robert Chmielewski, Beata Ciborska, Stanisław Czernik, Ryszard Gierak, Agnieszka Jońca, Andrzej Krzyżanowski, Sławomir Miziała, Grażyna Orzeł, Piotr Parkitny, Grzegorz Rżanek, Janusz Skupiński, Zdzisław Soszkowski, Andrzej Sułkowski, Janusz Wisiński.

OBWÓD WYBORCZY NR 8

(Skierniewice oraz powiaty: skierniewicki, kutnowski, łowicki i rawski) 16 delegatów

Grzegorz Chinowski, Maciej Dzikowski, Longin Głogowski, Jan Grzywaczewski, Wojciech Hanuszkiewicz, Małgorzata Kilman, Grzegorz Kokociński, Andrzej Krzesiński, Andrzej Masztanowicz, Henryk Michalik, Tadeusz Miksa, Józef Nowak, Dariusz Ostalski, Leszek Przybył, Jan Stocki, Elżbieta Szmigiel-Augustyn.

OBWÓD WYBORCZY NR 9

(powiaty: bełchatowski, radomszczański i pajęczański) 16 delegatów

Maria Bujacz, Robert Drzazga, Andrzej Dziuba, Cecylia Galińska, Piotr Garwołski, Sławomir Grabski, Czesław Konecki, Andrzej Kostrzewa, Mariusz Kostrzewa, Kazimierz Kucharski, Jan Mędoń, Sławomir Najgiebauer, Krzysztof Werner, Tadeusz Wilk, Tomasz Wyrzykowski, Jerzy Żak.

Ważne korporacyjne wydarzenia

Przez dwa listopadowe dni ubiegłego roku Łódź znajdowała się w centrum najważniejszych wydarzeń związanych z funkcjonowaniem Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Najpierw w środowe południe (16 XI) rozpoczęło się – pierwsze w dotychczasowej historii PIIB – wyjazdowe posiedzenie Prezydium Krajowej Rady PIIB, którego członkowie oraz zaproszeni goście z zainteresowaniem zwiedzili wnętrza siedziby Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Z kronikarskiego obowiązku dodam, że nieruchomości przy ul. Północnej 39 wywarła na naszych gościach bardzo pozytywne wrażenie.

Następnego dnia w godzinach rannych w sali konferencyjnej zlokalizowanej na pierwszym piętrze siedziby ŁOIB rozpoczęła się konferencja „Samorząd zawodowy inżynierów budownictwa – dziś i jutro”. W uroczystym otwarciu wzięli udział goście honorowi w osobach:

- prof. Zbigniewa Grabowskiego – prezesa Krajowej Rady PIIB oraz honorowego patrona Konferencji,
- pana Włodzimierza Tomaszewskiego – pierwszego Wiceprezydenta m. Łodzi,
- mgr. inż. arch. Kazimierza A. Kobyleckiego z Departamentu Architektury i Budo-

wnictwa Ministerstwa Transportu i Budownictwa,

- dr. inż. Jana Michajłowskiego – dyrektora Wydziału Rozwoju Regionalnego Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego,
- mgr. inż. Zbigniewa T. Maciejewskiego – Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego,
- mgr. inż. Wojciecha Kusia – dyrektora Wydziału Budynków i Lokali Urzędu Miasta Łodzi,
- mgr. inż. Krystyny Korniak-Figi – przewodniczącej Krajowej Komisji Rewizyjnej PIIB,
- inż. Aleksandra Nowaka – przewodniczącego Krajowego Sądu Dyscyplinarnego PIIB,
- mgr. inż. Jerzego Strońskiego – Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej PIIB.

Referat wprowadzający wygłosił prof. Zbigniew Grabowski przedstawiając m.in. usytuowanie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa na tle funkcjonujących w naszym kraju pozostałych 14 samorządów zawodowych. Zaprezentował także pokrótce osiągnięcia bieżącej kadencji oraz sformułował podstawowe zadania na przyszłość, do których zaliczył między innymi:

- podniesienie rangi zawodu inżyniera budownictwa nie tylko w kraju, lecz również i w Europie,
- zwiększenie skuteczności w zakresie wpływu na jakość aktów prawnych dotyczących budownictwa,
- lepszą współpracę z organami administracji rządowej i samorządowej,
- rozszerzenie współpracy z organizacjami zagranicznymi, w tym European Council of Engineers Chambers, szczególnie w zakresie wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych,
- rozwinięcie form doskonalenia zawodowego członków Izby.

Prezes Zbigniew Grabowski wyraził również przekonanie, że łódzka konferencja umożliwi sformułowanie i przedyskutowanie programu, który będzie mógł być przyjęty przez najbliższy V Krajowy Zjazd PIIB.

W obszernym referacie doc. dr inż. Ksawery Krassowski z Łodzi przedstawił kilka grup zagadnień takich jak:

- rola inżyniera w gospodarce krajowej,
- zadania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa w zakresie rozwoju inwestycji,
- niektóre formy działalności PIIB,
- stowarzyszenia naukowo-techniczne a samorząd zawodowy.

Wyraził również nadzieję, że przedstawione przez niego opinie ukształtowane w trakcie wieloletniej działalności w związanych z budownictwem organizacjach pozarządowych (szczególnie w Izbie Projektowania Budowlanego) zostaną wykorzystane podczas najbliższych zjazdów sprawozdawczo-wyborczych zarówno na szczeblu okręgów jak i na forum Krajowego Zjazdu.

Następny referat dotyczył aktualnie obowiązujących procedur nadawania uprawnień budowlanych i został opracowany przez dwoje autorów: prof. Kazimierza Szulborskiego – przewodniczącego Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej PIIB oraz dr Joannę Smarż – pracownika biura Krajowej Izby Inżynierów Budownictwa. W referacie przedstawiono istotne zmiany, jakie w zakresie nadawania uprawnień budowlanych zostały wprowadzone od 26 września 2005 r. oraz od 1 stycznia 2006 r. przez ustawę z 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 163, poz. 1364). Zwrócono również uwagę na problemy związane z interpretacją zakresu uprawnień posiadanych przez osoby, którym w latach 1975-1995 wydawano decyzje o stwierdzeniu przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

W sumie podczas pierwszej sesji zostało wygłoszonych 6 referatów, których autorami byli przewodniczący czterech spośród pięciu organów Krajowej Izby Inżynierów Budownictwa, a autorami pozostałych dwóch referatów byli członkowie Krajowej Rady PIIB. Przeważał pogląd, że o ile w pierwszej kadencji siłą rzeczy musiały dominować sprawy organizacyjne, to w następnych kadencjach

działalność naszej korporacji zawodowej powinna zostać ukierunkowana na podniesienie rangi zawodu inżyniera budownictwa, tak aby wreszcie przestano kontestować fakt, iż stał się on zawodem zaufania publicznego. Nasze postępowanie nie powinno w żadnej sytuacji budzić wątpliwości, że jesteśmy godni takiej nobilitacji.

Tematyka drugiej sesji, podczas której zaprezentowano także 6 referatów, była bardziej zróżnicowana i dotyczyła głównie potencjalnych wyzwań, przed którymi stoi samorząd zawodowy inżynierów budownictwa. Należy do nich między innymi wpływ PIIB na programy kształcenia kadry inżynierskiej w całym kraju. Problem ten przedstawił dr inż. Jan Kozicki – długoletni prodziekan ds. studenckich na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej a obecnie koordynator Rady ŁOIB do spraw programów kształcenia na tym wydziale.

Bardzo poważnym zadaniem będzie dla naszej korporacji zawodowej odpowiednie usytuowanie w funkcjonującym w Polsce systemie zamówień publicznych, w którym dominują zamówienia na roboty budowlane oraz usługi inżynierskie. Problemy z tym związane poruszyli w swoich referatach zarówno prof. Andrzej Borowicz z Katedry Inwestycji i Nieruchomości Uniwersytetu Łódzkiego jak i pan Michał Paradowski – rzeczoznawca Stowarzyszenia Kosztorysantów Budowlanych. Pierwszy z nich przedstawił uporządkowaną propozycję zbioru zadań, realizacji których mogłyby podjąć się jednostki organizacyjne samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, a drugi po udokumentowaniu niedoskonałości normatywów rządowych dotyczących specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych, zwrócił się do środowiska kadry technicznej budownictwa z apelem o rozpoczęcie prac zmierzających do wytworzenia jednolitych wzorców takiego opracowania.

Radca prawny Krajowej Izby Inżynierów Budownictwa – mgr Krzysztof Zajac przedstawił własną koncepcję zmian, jakie powinny zostać wprowadzone do ustawy z 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, albowiem podczas kilkuletniego

Honorowi goście Konferencji

funkcjonowania tego aktu prawnego ujawniło się kilka kwestii wymagających doprecyzowania lub uregulowania na nowo.

Organizatorzy konferencji dołożyli starań, aby dość licznie przybyli przedstawiciele innych regionów naszego kraju mogli zaznajomić się z niektórymi zabytkami Łodzi, jak również z jej historią. Jednym ze sposobów osiągnięcia tego celu była prezentacja mgr. Ryszarda Bonisławskiego – wybitnego znawcy dziejów Łodzi, który zademonstrował, w jaki sposób małe miasteczko na przestrzeni kilkudziesięciu lat XIX wieku przekształciło się w liczące pół miliona mieszkańców miasto przemysłowe – „Polski Manchester”.

W kończącym drugą sesję referacie przewodniczący Rady Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa przedstawił historię uprawnień budowlanych, które zostały ustanowione na mocy Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 16 lutego 1928 roku. Autor zilustrował, w jaki sposób zmieniane od 1961 r. pod wpływem ideologii prawnobudowlane negatywnie oddziaływało na wizerunek osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie. Na szczęście, najgorsze mamy już poza sobą, a ustawa z 16 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane uchylili wreszcie uprawnienia budowlane umożliwiające wykonywanie pracy na budowie na stanowisku majstra budowlanego i kierowanie robotami budowlanymi w powierzonym zakresie. Jednak jeszcze

przez wiele lat będziemy musieli borykać się z niedoskonałościami wcześniej ustanowionych aktów prawnych, w tym zwłaszcza rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z 20 lutego 1975 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. nr 8, poz. 46 z późn. zm.), które zawierało wiele pojęć nieo określonych, stwarzających dzisiaj poważne kłopoty organom samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, na które został nałożony obowiązek interpretacji zakresu decyzji wydawanych na podstawie tego rozporządzenia.

Połowa referatów została przygotowana przez łódzian, a wszystkie referaty – z wyjątkiem prezentacji mgr. Ryszarda Bonisławskiego – zostały opublikowane w księdze konferencyjnej, którą otrzymali goście i uczestnicy konferencji.

Po zakończeniu drugiej sesji odbyła się dyskusja generalna, którą zdominowały problemy związane z kształceniem studentów na kierunku budownictwo, zwłaszcza na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ, który w 2006 roku będzie obchodził jubileusz pięćdziesięciolecia.

Podczas uroczystego zakończenia organizatorzy zadeklarowali kontynuowanie w odstępach kilkuletnich cyklu konferencji pod hasłem „Samorząd zawodowy inżynierów budownictwa – dziś i jutro”.

Andrzej B. Nowakowski

Czy kanał rzeki Łódki jest bezpieczny?

Otwieramy nowy kącik i zachęcamy rzeczoznawców budowlanych do dzielenia się z Czytelnikami „Kwartalnika Łódzkiego” swoimi doświadczeniami. Nie od dziś bowiem wiadomo, że najtaniej i najzdrowiej jest uczyć się na cudzych błędach.

Każdy z nas jest świadomy, że pod ulicami przebiegają nitki sieci stanowiących infrastrukturę miasta. Ale czy możemy spotkać coś więcej? Okazuje się, że tak. Niektóre ulice przecinają zakryte kanały, w których „ujarzmione” zostały łódzkie rzeczki. Tych ostatnich jest w Łodzi dużo. Z jedną z nich, dla dawnej przemysłowej Łodzi bardzo ważną, projektanci zetknęli się w trakcie prac modernizacyjnych na terenie Manufaktury – chodzi tu oczywiście o rzekę Łódkę. Ma ona ogólną długość 20 km, z czego 15,6 km znajduje się w granicach administracyjnych Łodzi. Jej źródła znajdują się na przebiegu drogowym pod ul. Brzezińską, na wysokości skrzyżowania z ul. Giewont, a ujście usytuowane jest w Konstancynie Łódzkim, gdzie wpada do Neru. W roku 1933 wyregulowano rzekę dla potrzeb miejskich i kanalizacyjnych.

W rejonie starych Bałut Łódka przecina ulicę Zachodnią w pobliżu ulicy Ogrodowej. Przebieg rzeki w tym rejonie został pokazany na rys. 1.

Obecnie zainteresowanie zbudowanym w początku lat 30. XX w. kanałem Łódki związane jest z modernizacją ulicy Zachodniej. Projektowana jest zmiana klasy ulicy, a co za tym idzie – dopuszczone zostaną do ruchu pojazdy o znacznie większym ciężarze. Należało więc odpowiedzieć na pytanie: Jakie to będzie miało konsekwencje dla położonego stosunkowo płytko kanału rzeki Łódki?

Opis kanału

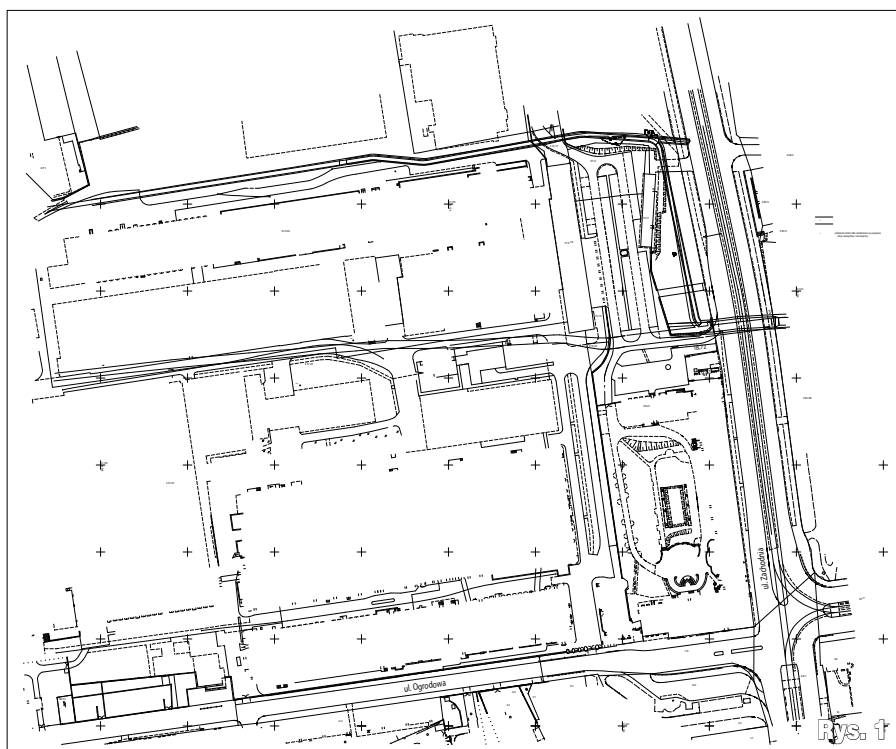
Bezpośrednio pod ul. Zachodnią znajduje się odcinek kanału z żelbetowym sklepieniem. Na zachód od części z żelbetowym sklepieniem łukowym usytuowany jest odcinek kanału z murowanymi ścianami i płytowo-żebrowym stropem. Płyta o grubości 150 mm oparta jest na żebrach o wysokości 620 mm i szerokości 320

mm, usytuowanych co około 1250 mm. Przedłużenie części kanału, z żelbetowym sklepieniem, w kierunku wschodnim stanowi kanał ceglany o zmniejszonej szerokości.

Żelbetowy fragment kanału, dylatację i widok na część ceglana pokazano na fot. 1.

Żelbetowy fragment kanału

Długość tego odcinka kanału mierzona wzdłuż jego osi wynosi około 37,57 m. Przekrój jego żelbetowej części został pokazany na rys. 2. Konstrukcja kanału składa się z dwóch ścian bocznych i opartej

Fot. 1

dokończenie ze s. 21

niono siły od hamowania i obciążenie $K = 800$ kN usytuowane na połowie rozpiętości sklepienia kanału. W układzie II uwzględniono obciążenie K na całej szerokości kanału, bez obciążenia od hamowania pojazdu. W obu układach obciążeń uwzględniono obciążenia stałe oraz obciążenie tłumem.

Nośności sklepienia w najbardziej wyciężonych przekrojach są zapewnione dla przyjętego w obliczeniach betonu klasy B20 i dwustronnego zbrojenia południkowego prętami o średnicy 8 mm, rozstawionymi co około 60 mm (pręty ze stali St0S).

Nasi koledzy projektanci, w latach międzywojennych, projektowali bezpiecznie. Konstrukcja nie tylko okazała się zdolna przenieść obciążenia wynikające z obecnych wymogów przejazdu najcięższych pojazdów, ale jest także trwała i wymaga jedynie niewielkich prac zabezpieczających.

*dr hab. inż. Artem Czkwianianc, prof. PŁ
dr inż. Jan Kozicki*

Materiały cytowane w tekście:

[1] Plan sytuacyjny kanału Gr. XV.200.250 rzeki Łódka na ul. Zachodniej od ul. Podrzecznej do rz. Łódki.-1950r, rysunek 288-8a- przekrój H-H, rysunek 288-9- przekrój B-B

Spotkania czwartkowe na Politechnice

Pod tym hasłem zorganizowaliśmy dla członków naszej Izby cykl bezpłatnych szkoleń, z których pierwsze miało miejsce 29 stycznia 2004 r. a ostatnie 8 grudnia 2005 r. Odbywały się one na ogół w ostatni czwartek miesiąca i stwarzały okazję nie tylko do wysłuchania interesujących wykładów, lecz również do odwiedzenia murów uczelni, z którą wielu naszych kolegów nie miało kontaktu od długiego nieraz czasu. Kadre wykładową stanowili przede wszystkim naukowcy z Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, ale nie zabrakło również wybitnych specjalistów z innych ośrodków, że wymienię tylko profesora Zbigniewa Mielczarka z Politechniki Szczecińskiej.

Problematyka szkoleń obejmowała najnowsze zagadnienia z zakresu, jaki powinien zainteresować każdego inżyniera i w układzie godzinowym kształtowała się następująco:

- Konstrukcje żelbetowe: 28 godzin,
- Konstrukcje betonowe: 13 godzin,
- Zagadnienia geotechniczne: 12 godzin,

- Konstrukcje sprężone: 10 godzin,
- Problematyka cieplna i cieplno-wilgotnościowa: 6 godzin,
- Konstrukcje drewniane: 3 godziny.

Biorąc pod uwagę dobry poziom szkoleń oraz ich atrakcyjność mieliśmy prawo liczyć na wysoką frekwencję. W rzeczywistości w jednym spośród 24 spotkań wzięło udział 158 osób, w dwóch – 83 osoby, a w trzech – 55 osób. W rezultacie na certyfikaty oraz upominki książkowe zapracowało tylko 16 osób, a ich uroczyste wręczenie odbyło się podczas ostatniego szkolenia w dniu 8 grudnia 2005 r. (osoby, które jeszcze nie odebrały tych trofeów, powinny zgłosić się do biura naszej Izby).

Rada ŁOIB składa serdeczne podziękowania panu profesorowi Artemowi Czkwianiancowi, który podjął się trudu organizacji „Czwartkowych spotkań na Politechnice” oraz czuwał nad ich poziomem merytorycznym i naukowym. Mamy nadzieję na dalszą współpracę w zakresie współorganizowania ciekawych i pożytecznych szkoleń.

CZYTAJĄC USTAWĘ

Samodzielne funkcje techniczne w budownictwie po Nowym Roku

W numerze 8 „Kwartalnika Łódzkiego” przedstawił PT Czytelnikom najnowsze Rozporządzenie w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie [2], które weszło w życie 3 lipca 2005 r. a już po kilku miesiącach okazało się, że musi zostać ponownie gruntownie znowelizowane. Stało się tak za sprawą ustawy zmieniającej ustawę Prawo budowlane [1], której większość zapisów weszła w życie od 26 września 2005 r. Szczegółowy opis wprowadzonych zmian mogą Państwo znaleźć na przykład w [4]. Ja natomiast chciałbym zwrócić uwagę na „małą rewolucję”, jaka w zakresie dotyczącym samodzielnych funkcji technicznych w budow-

nictwie została dokonana za sprawą ustawy [1].

Zmiany dotyczące egzaminu na uprawnienia budowlane

W art. 12 ust. 3 zastąpiono wyraz „złożenie” słowem „zdanie”, dzięki czemu egzamin na uprawnienia budowlane znormalniał, bo wreszcie – tak jak w przypadku innych egzaminów – nie wystarczy go już „złożyć”, ale trzeba go po prostu zaliczyć, czyli zdać.

Dobłą decyzją wydaje się być również zmiana dotycząca zakresu wspomnianego egzaminu dokonana dzięki wykreśleniu w ww. ustępie 3. zwrotu „przepisów prawnych

dotyczących”. Dzięki temu podczas egzaminu na uprawnienia budowlane trzeba będzie wykazać się gruntowną znajomością procesu budowlanego, a nie – jak to było dotychczas – tylko przepisów prawnych dotyczących tego procesu.

W gospodarce rynkowej osoby wykonujące wolny zawód inżyniera budownictwa powinny we własnym interesie dbać o znajomość przepisów prawa. Jednak podczas egzaminu dającego przepustkę do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie główny nacisk powinien zostać położony na wykazanie się przez zdającego umiejętnością praktycznego zastosowania wiedzy technicznej. Wydaje się, że obecny za-

pis art. 12 ust. 3 pozwala komisjom kwalifikacyjnym Izb Inżynierów Budownictwa na taką właśnie zmianę akcentów podczas egzaminu pisemnego i ustnego.

Zmiany dotyczące rzeczoznawstwa budowlanego

Według dotychczas obowiązujących przepisów rzeczoznawcą budowlanym mógł zostać absolwent wyższej uczelni (nie podawano jakiej). Obecnie trzeba legitymować się tytułem zawodowym magistra inżyniera, magistra inżyniera architekta, inżyniera lub inżyniera architekta. Takie doprecyzowanie można uznać za wskazane, natomiast zupełnie nie przekonuje mnie architekt występujący w roli rzeczoznawcy budowlanego. Zwłaszcza w sytuacji, kiedy systematyczne rugowanie przedmiotów technicznych z programów kształcenia na kierunku architektura i urbanistyka doprowadziło do tego, że międzynarodowa organizacja FIDIC zakwestionowała prawo architektów do posługiwania się tytułem zawodowym inżyniera.

Zaskakującą nowością jest możliwość nadania (przez właściwy organ samorządu zawodowego) tytułu rzeczoznawcy (nie rzeczoznawcy budowlanego) osobie, która nie posiada tytułu zawodowego mgr. inż. lub inżyniera, jak również uprawnień budowlanych bez ograniczeń. Ma za to „szczególną wiedzę i doświadczenie w zakresie nieobjętym uprawnieniami” (cytat z art. 15 ust. 3 ustawy [1]).

Nie jestem zwolennikiem manichejskiej wizji świata, ale nie mogę w tym miejscu nie zadać pytania: komu i czemu ma to służyć? Wydawało się już bowiem, że dobiega końca żmudny proces porządkowania prawa budowlanego w obszarze samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie oraz przekazywania w gestię samorządu zawodowego wszystkich spraw z tym związanych. Tymczasem stworzono możliwość nadawania tytułu rzeczoznawcy osobom, które nie będą przez nikogo kontrolowane, albowiem posiadanie uprawnień budowlanych jest – w myśl art. 5 ustawy [3] – warunkiem koniecznym do wpisania na listę członków właściwej Izby samorządu zawodowego. Z tego samego powodu ci „rzeczoznawcy” nie będą mogli pełnić samodzielnych funk-

cji technicznych w budownictwie. A zatem chyba uzasadnione jest zapytanie: komu i do czego to jest potrzebne?

Nowością jest wprowadzenie (do art. 15 ust. 5. opisującego sytuacje, w których właściwy organ samorządu zawodowego orzeka, w drodze decyzji, o pozbawieniu tytułu rzeczoznawcy budowlanego.

Obecnie osoba ubiegająca się o nadanie tytułu rzeczoznawcy budowlanego nie musi już przedstawiać opinii dwóch rzeczoznawców budowlanych odpowiedniej specjalności. Wystarczy, że „posiada znaczący dorobek praktyczny w zakresie objętym rzeczoznawstwem”.

Zmiany w zakresie wymagań, jakie muszą spełnić osoby ubiegające się o uprawnienia budowlane

Począwszy od 1 stycznia 2006 r. aby uzyskać uprawnienia budowlane należy spełnić następujące wymagania:

1) do projektowania bez ograniczeń i sprawdzania projektów architektoniczno-budowlanych:

- a) ukończyć studia magisterskie w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, na kierunku odpowiednim dla danej specjalności,
- b) odbyć dwuletnią praktykę przy sporządzaniu projektów,
- c) odbyć roczną praktykę na budowie;

2) do projektowania w ograniczonym zakresie:

- a) ukończyć wyższe studia zawodowe, w rozumieniu przepisów o wyższych szkołach zawodowych, na kierunku odpowiednim dla danej specjalności lub ukończyć studia magisterskie, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, na kierunku pokrewnym dla danej specjalności,
- b) odbyć dwuletnią praktykę przy sporządzaniu projektów,
- c) odbyć roczną praktykę na budowie;

3) do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń:

- a) ukończyć studia magisterskie w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, na kierunku odpowiednim dla danej specjalności,
- b) odbyć dwuletnią praktykę na budowie;

4) do kierowania robotami budowlanymi w ograniczonym zakresie:

- a) ukończyć wyższe studia zawodowe w rozumieniu przepisów o wyższych szkołach zawodowych, na kierunku odpowiednim dla danej specjalności lub ukończyć studia magisterskie, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, na kierunku pokrewnym dla danej specjalności,
- b) odbyć dwuletnią praktykę na budowie.

Widzimy więc, że generalnie nastąpiło podniesienie poprzeczki o jeden poziom, co jest zgodne z duchem „karty bolońskiej” oraz nawiązuje w zakresie wykształcenia do wymagań obowiązujących w większości krajów Unii Europejskiej.

Zgodnie z zasadą nieretroakcji (czyli niedziałania prawa wstecz) nowe zasady nie dotyczą osób, które przed 1 stycznia 2006 r. posiadały wykształcenie wymagane na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów oraz rozpoczęły już odbywanie praktyki zawodowej. Zapewne z tego powodu nasza Izba wydała w czwartym kwartale 2005 roku tyle samo książek praktyki zawodowej co przez cały 2004 rok.

Z uznaniem należy przyjąć sprecyzowanie w dodanym do art. 16 ust. 1a ustawy [1] wykazu spraw, jakie powinno uregulować wydane przez właściwego ministra rozporządzenie dotyczące samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie. Cieszy zwłaszcza zapis, aby „rozporządzenie nie stwarzało problemów interpretacyjnych przy stosowaniu w praktyce”.

Andrzej B. Nowakowski

Cytowane akty prawne oraz piśmiennictwo:

[1] Ustawa z 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 26 sierpnia 2005 r. nr 163, poz. 1364).

[2] Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 18 maja 2005 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 2 czerwca 2005 r. nr 96, poz. 817).

[3] Ustawa z 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 24 stycznia 2001 r. nr 5, poz. 42 z późniejszymi zmianami).

[4] Krupa A., Zmiany w ustawie Prawo budowlane w 2005 r., „Wiadomości Projektanta Budownictwa” nr 10 i 11/2005.

Nowelizacja prawa zamówień publicznych a budownictwo

Wśród osób mających profesjonalne kontakty z systemem zamówień publicznych (szp), a do nich zaliczyć należy prawie wszystkich członków naszej Izby, tematem dnia jest od dłuższego już czasu nowelizacja ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Pzp)¹. Zapowiadana od wielu miesięcy nowelizacja wciąż pozostaje w fazie projektu. Projekt ten, złożony do łaski marszałkowskiej przez poprzedni rząd, został przez rząd obecny uzupełniony autopoprawką. Oba wymienione powyżej dokumenty rządowe, będące podstawą trwającego aktualnie procesu legislacyjnego, dostępne są w Internecie². Pierwotny termin wdrożenia ustawy nowelizacyjnej w życie (31 stycznia 2006 r.) – wymuszony przez rozstrzygnięcia stosownej dyrektywy UE – nie został dotrzymany. Obecnie mówi się o kolejnych terminach, a mianowicie o marcu, a nawet o czerwcu 2006 roku. Skomplikowana sytuacja polityczna w Polsce i prawdopodobieństwo kolejnych wyborów parlamentarnych spowodowały, iż udzielenie precyzyjnej odpowiedzi na pytanie, kiedy ustawa nowelizacyjna wejdzie w życie, w momencie pisania niniejszego artykułu, czyli pod koniec stycznia 2006 r., nie było jeszcze możliwe.

Konstytutywnych dla szp ustaw nie ominęła, niestety, immanentna słabość polskiego systemu prawnego, a mianowicie liczne nowelizacje. Obowiązująca w latach 1994–2004 ustawa z 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych³ była nowelizowana ponad dwadzieścia razy. Również obowiązujące obecnie Pzp było już, jak dotąd, siedmiokrotnie nowelizowane⁴. Nowelizacja tej ustawy, zapowiadana na 2006 r., ma jednak inny ciężar gatunkowy. O ile bowiem wcześniejsze nowelizacje dotyczyły spraw szczegółowych, o tyle nowela, o której mowa w niniejszym artykule, ma mieć charakter fundamentalny.

1. Geneza nowelizacji

Omawiając genezę „nowelizacji 2006” Pzp należy wskazać jej trzy zasadnicze przyczyny:

- konieczność implementowania nowych rozwiązań, wynikających ze zmienionego prawa zamówień publicznych Wspólnot Europejskich. Zasadniczą podstawą tego prawa są obecnie dwie dyrektywy z 2004 r.⁵ Polska, będąc członkiem Unii Europejskiej, ma – podobnie jak inne kraje członkowskie – obowiązek uwzględniania w swoim prawie krajowym rozwiązań wynikających z dyrektyw Unii Europejskiej. Czynności z tym związane, czyli tzw. implementowanie rozwiązań unijnych, powinny przy tym następować w terminach, jakie wynikają ze stosownych dyrektyw. W przypadku „nowelizacji 2006” Pzp polskiemu prawodawcy nie udało się dotrzymać unijnego terminu implementacyjnego, czyli 31 stycznia 2006 r.;
- konieczność usunięcia z tekstu ustawy „niedoróbek” legislacyjnych, które utrudniały funkcjonowanie ustawy w praktyce;
- dokonanie daleko idącej liberalizacji ustawy, co w zamyśle autorów tej koncepcji, wywodzących się z rządu premiera K. Marcinkiewicza, doprowadzić powinno do szybszej, a tym samym bardziej efektywnej, absorpcji środków pochodzących z funduszy Unii Europejskiej. Większość tych środków jest bowiem absorbowana poprzez zawieranie przez beneficjentów transferów finansowych umów o roboty budowlane, dostawy oraz usługi składające się na realizowane przez nich projekty.

2. Ogólna charakterystyka projektowanych zmian

Ograniczone ramy niniejszej publikacji, jak również fakt, iż zmiany proponowane do ustawy Pzp miały w okresie pisania artykułu charakter projektów⁶ (często budzących kontrowersje) spowodowały, iż przedstawimy je poniżej jedynie w sposób selektywny. Tak więc najważniejsze z proponowanych zmian polegają na:

- wprowadzeniu do ustawy nowego rozwiązania systemowego jakim jest dynamiczny system zakupów. Należy przez to rozumieć ograniczony w czasie elektroniczny proces udzielania zamówień publicznych, których przedmiotem są powszechnie dostępne dostawy (nabywane na podstawie umowy sprzedaży) lub usługi;
- rozszerzeniu na cały szp możliwości stosowania umów ramowych, które w poprzednim stanie prawnym były dopuszczane jedynie w odniesieniu do tzw. zamówień sektorowych. Słownik pojęć ustawy zawierać ma definicję umowy ramowej. Będzie to umowa zawarta pomiędzy zamawiającym a jednym lub większą liczbą wykonawców, której celem jest ustalenie warunków dotyczących zamówień publicznych, jakie mogą zostać udzielone w danym okresie, w szczególności cen i – jeżeli zachodzi taka potrzeba – przewidywanych ilości;
- wprowadzeniu do ustawy nowej instytucji centralnego zamawiającego. Podmiot ten mógłby przygotowywać i przeprowadzać postępowania o udzielenie zamówienia, udzielać zamówień lub zawierać umowy ramowe na potrzeby zamawiających administracji rządowej, jeżeli zamówienie jest związane z działalnością więcej niż jednego zamawiającego;
- dopuszczeniu, aby strony postępowania (pod pewnymi warunkami, za zgodą zamawiającego) mogły przekazywać oświadczenia, wnioski, zawiadomienia i informacje również za pomocą faksu lub drogą elektroniczną (obecnie sposoby te są dopuszczalne jedynie w przypadku zamówień o wartości do 60 000 euro);
- wprowadzeniu do ustawy nowego trybu o nazwie dialog konkurencyjny. Byłby to tryb, w którym po publicznym ogłoszeniu o zamówieniu zamawiający prowadziłby z wybranymi przez siebie wykonawcami dialog, a następnie zapraszał ich do składania ofert;

- nazwaniu dotychczasowej aukcji elektronicznej licytacją elektroniczną, przy jednoczesnym zachowaniu tego terminu na określenie swoistej elektronicznej „dogrywki przetargowej”. Dogrywka taka byłaby możliwa wówczas, gdy:
 - postępowanie prowadzone było w trybie przetargu nieograniczonego, przetargu ograniczonego lub negocjacji z ogłoszeniem,
 - zamawiający przewidział aukcję elektroniczną w ogłoszeniu o zamówieniu,
 - złożone zostały co najmniej trzy oferty niepodlegające odrzuceniu,
 - cena ofertowa była ceną ryczałtową.

W toku aukcji elektronicznej wykonawcy za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej składać będą, w odniesieniu do uprzednio wskazanych przez zamawiającego kwantytatywnych kryteriów oceny ofert, kolejne korzystniejsze postąpienia, podlegające automatycznej ocenie i klasyfikacji. Postąpienia te z kolei będą przeliczane na punktową ocenę oferty, z uwzględnieniem punktacji otrzymanej przed otwarciem aukcji elektronicznej;

- dokonaniu zasadniczego „przesunięcia w górę” kwot progowych systemu. Zgodnie z tą koncepcją, ustawa Pzp obowiązywałaby jedynie w odniesieniu do zamówień o wartości przekraczającej 60 000 euro. Procedura uproszczona obowiązywałaby od tej kwoty aż do kwot wynikających z dyrektyw UE, tzn. 154 000 euro lub 236 000 euro dla usług lub dostaw oraz 5 923 000 euro dla robót budowlanych. Procedura podstawowa natomiast byłaby stosowana powyżej tych kwot progowych.

3. Skutki projektowanych zmian dla zamówień publicznych na roboty budowlane

Skutki te można podzielić na bezpośrednie i pośrednie. Do skutków bezpośrednich zaliczyć należy te, które wynikają wprost z przepisów Pzp odnoszących się jako *lex specialis* do zamówień publicznych na roboty budowlane. Zmian o takim charakterze jest jednak bardzo niewiele. Wskazać tu należy na:

- doprecyzowanie definicji robót budowlanych w słowniku pojęć ustawy (art. 2 pkt 8) w następujący sposób: wykonanie albo zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych w rozumieniu ustawy z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r., Nr 207, poz. 2016, z późn. zm.), a także realizacja obiektu budowlanego w rozumieniu tejże ustawy, za pomocą dowolnych środków, zgodnie z wymaganiami określonymi przez zamawiającego;
- doprecyzowanie art. 6 nowym ustępem 4 o treści następującej: jeżeli zamówienie obejmuje równocześnie usługi oraz roboty budowlane niezbędne do wykonania usług, do udzielenia zamówienia stosuje się przepisy dotyczące usług.

Znacznie bardziej istotne dla rynku budowlanego wydają się być jednak skutki pośrednie zmian wprowadzanych w ustawie. W pierwszym rzędzie są to konsekwencje podniesienia dolnego progu ustawy z 6 000 do 60 000 euro. Efektem tej zmiany będzie to, iż zamówienia na roboty budowlane o wartości netto niższej niż około 240 000 zł będą zwolnione z obowiązku:

- a) doprecyzowania opisu przedmiotu zamówienia za pomocą dokumentacji projektowej oraz specyfikacji technicznej wykonania i odbioru robót lub programu funkcjonalno-użytkowego, jak również
- b) wartość tych zamówień nie będzie musiała wynikać z takich opracowań kalkulacyjnych jak kosztorys inwestorski, planowane koszty robót budowlanych czy też planowane koszty prac projektowych i robót budowlanych.

Kolejna grupa skutków pośrednich wynikać będzie z faktu, iż obszar procedury uproszczonej w przypadku zamówień publicznych na roboty budowlane ulec może bardzo znacznemu rozszerzeniu. W procedurze tej, z właściwymi dla niej uproszczeniami dotyczącymi m.in. terminów proceduralnych czy też obowiązku żądania wadium, udzielane będą bowiem zamówienia, których wartość mieści się w przedziale od 60 000 euro do 5 923 000 euro.

Jak wynika z powyższego przeglądu, na tle bardzo poważnej liberalizacji polskiego

systemu zamówień publicznych, która będzie efektem projektowanych zmian w Pzp, uproszczenia i zmiany adresowane wprost do zamówień publicznych na roboty budowlane nie są zbyt liczne. Tym niemniej projektowane zmiany mogą w dość istotny sposób wpłynąć na funkcjonowanie polskiego rynku zamówień publicznych na roboty budowlane. W segmencie rynku budowlanego, obejmującym najmniejsze zamówienia o wartości do 60 000 euro, zwrócić należy uwagę na bardzo poważne ryzyko negatywnych konsekwencji wprowadzanej deregulacji w odniesieniu do obudowy dokumentacyjnej tych zamówień. Ocena wpływu projektowanych zmian na efektywność całego procesu inwestycyjno-budowlanego, szczególnie w segmencie zamówień o wartości od 6 000 do 60 000 euro, w chwili obecnej nie jest możliwa. Powinna ona jednak zostać dokonana, np. po pierwszym roku funkcjonowania zmienionego systemu, dla ostatecznej oceny efektywności ogólnospołecznej wprowadzonych zmian. Jest to tym bardziej konieczne, iż oddziaływanie poszczególnych zmian będzie najprawdopodobniej różnokierunkowe, natomiast punkty odniesienia takiej oceny są z powodów obiektywnych zróżnicowane.

*dr hab. Andrzej Borowicz,
prof. nadzw. UE*

¹ Dz. U. Nr 19, poz. 177 ze zm.

² <http://orka.sejm.gov.pl>

³ J.t. Dz. U. Nr 72 z 2002 roku, poz. 664 ze zm.

⁴ Zmiany jednolitego tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 roku, Nr 6, poz. 41; Nr 92, poz. 881; Nr 93, poz. 888 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 roku Nr 113, poz. 954; Nr 163, poz. 1362 i Nr 169, poz. 1419.

⁵ Są to następujące dyrektywy: 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 31.03.2004 roku w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz. Urz. UE L 134 z 30.04.2004 r., str. 114) oraz 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 31.03.2004 roku w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz. Urz. UE L 134 z 30.04.2004 r., str. 1).

⁶ Według stanu z dnia 29.01.2006 roku Sejmowa Nadzwyczajna Podkomisja mająca rozpatrzyć przedłożone projekty rządowe w ciągu swoich dziewięciu posiedzeń rozpatrzyła jedynie zmiany dotyczące brzmienia art. 1-90 Pzp.

O samowoli budowlanej

Samowola budowlana to termin oznaczający podejmowanie w procesie budowlanym działań niezgodnych z przepisami ustawy, które polegają na rozpoczęciu budowy, robót budowlanych, bez pozwolenia na budowę czy zgłoszenia.

W art. 28 ust. 1 ustawy Prawo budowlane z 7 lipca 1994 r. (tekst jedn. Dz. U. z 2003, Nr 207, poz. 2016 z późn. zm.; dalej zwana ustawą) zawarto generalną zasadę prawa budowlanego, zgodnie z którą roboty budowlane można rozpocząć na podstawie ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę. Art. 3 pkt 12 ustawy zawiera legalną definicję pozwolenia na budowę, zaś art. 16 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego z 14 czerwca 1960 r. (tekst jedn. Dz. U. z 2000, Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.; dalej jako Kpa) precyzuje, kiedy mamy do czynienia z decyzją ostateczną. Przez pozwolenie na budowę należy rozumieć decyzję administracyjną zezwalającą na rozpoczęcie i prowadzenie budowy lub wykonanie robót budowlanych innych niż budowa obiektu budowlanego. Natomiast decyzją ostateczną jest decyzja, od której nie przysługuje odwołanie w administracyjnym toku instancyjnym. Pozwolenie na budowę staje się zatem ostateczne jeżeli: strony nie wniosły w terminie odwołania i termin ten nie został im przywrócony (na podstawie art. 58 § 1 Kpa) lub gdy decyzję wydał organ odwoławczy w wyniku rozpatrzenia odwołania. Generalnie należy stwierdzić, iż z samowolą budowlaną będziemy mieć do czynienia, gdy – zgodnie z art. 48 ustawy – obiekt budowlany lub jego część jest budowany bądź został już wybudowany bez pozwolenia na budowę. W wyroku z 12 kwietnia 2000 r. NSA stwierdził, że przez użyte w art. 48 ustawy sformułowanie „część obiektu budowlanego” należy rozumieć przede wszystkim „samodzielny obiekt budowlany, którego budowa nie została jeszcze zakończona lub jako część innego obiektu, która jest na tyle samodzielna i niezależna od pozostałej części wybudowanej zgodnie z prawem, że może być rozebrana bez

istotnej ingerencji w pozostałą część obiektu budowlanego” [1].

Art. 48 ustawy stanowi zatem wprost, kiedy dochodzi do popełnienia samowoli budowlanej. Jednak analiza przepisów tej ustawy pozwala stwierdzić, iż z samowolą budowlaną polegającą na prowadzeniu budowy, robót budowlanych bez pozwolenia na budowę mamy do czynienia także w innych przypadkach. Należy zatem odnotować sytuację, w której, mimo iż inwestor uzyskał pozwolenie na budowę, to jednak w wyniku pewnych okoliczności trzeba uznać, że budowa prowadzona jest bez wymaganego pozwolenia, np. na podstawie nieostatecznej jeszcze czy też już wygasłej decyzji pozwolenia na budowę (o czym była mowa w poprzednim artykule).

Z samowolą budowlaną polegającą na prowadzeniu budowy bądź robót budowlanych bez pozwolenia, mamy do czynienia także wtedy, gdy na inwestora właściwy organ nałożył obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę na prowadzenie określonej budowy czy robót budowlanych objętych zgłoszeniem, a inwestor prowadzi te prace nie wywiązawszy się z tego obowiązku (por. art. 30 ust. 7 ustawy). W tym przypadku obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę może być nałożony, jeżeli realizacja określonego obiektu lub robót budowlanych (objętych obowiązkiem zgłoszenia) może naruszać ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub spowodować: zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia, pogorszenie stanu środowiska lub stanu zachowania zabytków, pogorszenie warunków zdrowotno-sanitarnych, wprowadzenie, utrwalenie bądź zwiększenie ograniczeń lub uciążliwości dla terenów sąsiednich.

Należy jednak zauważyć, iż nie każda budowa czy roboty budowlane prowadzone bez pozwolenia na budowę będą samowolą budowlaną. Ustawodawca bowiem przewidział wyjątki od zasady przewidującej obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę, które zostały określone w art. 29-31 ustawy. W art. 29 ustawy zawarte są enumeratywnie wyliczone objekty i roboty budowlane, któ-

rych prowadzenie nie wymaga uzyskania pozwolenia na budowę. Z tego względu, iż ustawodawca stanowi wprost o tych wyjątkach, przyjąć należy, iż zwolnienia od uzyskania pozwolenia na budowę nie można domniemywać. Zauważyć trzeba, iż omawiany przepis na podstawie ustawy z dn. 27 marca 2003 r. o zmianie ustawy-Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 80, poz. 718; weszła w życie 11 lipca 2003) otrzymał zupełnie nowe brzmienie, gdyż znacznie zwiększono ilość zamierzeń, które zwolniono od obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę. Na uwagę zasługuje jednak fakt, że objekty i roboty budowlane, które zostały zwolnione na mocy art. 29 ustawy od obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę, w większości zostały objęte obowiązkiem zgłoszenia ich właściwemu organowi administracji architektoniczno-budowlanej. Przewidziana przez ustawodawcę instytucja zgłoszenia jest dużym ułatwieniem dla inwestorów, niemniej jednak zgłoszenia dokonać należy, ponieważ zaniedbanie tego obowiązku skutkować będzie konsekwencjami określonymi w art. 49b ustawy. Dlatego też budowa bądź wybudowanie obiektu budowlanego bez wymaganego zgłoszenia, traktowane jest jako samowola budowlana. NSA w wyroku z 5 czerwca 1996 r. stwierdził, że „obiekt wybudowany bez wymaganego zgłoszenia podlega takim samym restrykcjom jak obiekt wybudowany bez wymaganego pozwolenia na budowę” [2]. Zgłoszenia należy dokonać przed terminem zamierzonego rozpoczęcia robót budowlanych, natomiast do ich wykonywania można przystąpić, jeżeli w terminie 30 dni od daty doręczenia zgłoszenia właściwy organ nie wnieśli sprzeciwu w drodze decyzji i nie później niż po upływie 2 lat od określonego w zgłoszeniu terminu ich rozpoczęcia. Art. 30 ustawy zawiera wyliczenie budowli i robót budowlanych, które ze względu na mniejszy stopień naruszenia dóbr publicznych przy ich wykonywaniu poddane zostały uproszczonej formie reglamentacji, tj. obowiązkowi zgłoszenia. Zgłoszenia właściwemu organowi wymaga budowa, np.:

1. obiektów gospodarczych związanych z produkcją rolną i uzupełniających zabu-

dowę zagrodową w ramach istniejącej działki siedliskowej: parterowych budynków gospodarczych o powierzchni zabudowy do 35 m², przy rozpiętości konstrukcji nie większej niż 4,80 m (...),

2. wolno stojących parterowych budynków gospodarczych, wiat i altan oraz przydomowych oranżerii (ogrodów zimowych) o powierzchni zabudowy do 25 m², przy czym łączna liczba tych obiektów nie może przekraczać dwóch na każde 500 m² powierzchni działki,
3. indywidualnych przydomowych oczyszczalni ścieków o wydajności do 7,50 m³ na dobę.

W zgłoszeniu należy określić – zgodnie z art. 30 ust. 2 ustawy – rodzaj, zakres i sposób wykonywania robót budowlanych oraz termin ich rozpoczęcia, a także dołączyć do niego oświadczenie o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane oraz, w zależności od potrzeb, odpowiednie szkice lub rysunki, pozwolenia, uzgodnienia i opinie wymagane odrębnymi przepisami.

W sytuacji dokonywania zgłoszenia organ administracji architektoniczno-budowlanej nie wymaga przedstawienia projektu zagospodarowania działki lub terenu. Tylko w przypadku budowy instalacji zbiornikowych na gaz płynny z pojedynczym zbiornikiem o pojemności do 7 m³, przeznaczonych do zasilania instalacji gazowych w budynkach mieszkalnych jednorodzinnych a także budowy przyłączy elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych, ciepłych i telekomunikacyjnych, wymagane jest dołączenie projektu zagospodarowania działki lub terenu wraz z opisem technicznym instalacji, wykonanego przez projektanta posiadającego odpowiednie uprawnienia budowlane. Ponadto, projekt zagospodarowania działki lub terenu w przypadku budowy instalacji zbiornikowych na gaz płynny z pojedynczym zbiornikiem o pojemności do 7 m³, przeznaczonych do zasilania instalacji gazowej w budynkach mieszkalnych jednorodzinnych, powinien być uzgodniony z podmiotem właściwym do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych.

Dołączenie wszystkich wymaganych dokumentów jest bardzo ważne, ponieważ właściwy organ po przyjęciu zgłoszenia sprawdza, czy spełnia ono wszystkie warunki określone ustawą. Jeżeli stwierdzi ewentualne braki, nakłada na zgłaszającego obowiązek uzupełnienia odpowiednich dokumentów w określonym terminie. Jeżeli inwestor nie wywiąże się z tego, wówczas organ wnosi sprzeciw w drodze decyzji, co oznacza – zgodnie z wyrokiem NSA z 17 maja 1999 r. – „brak zgody na przystąpienie przez inwestora do realizacji zamierzonej działalności budowlanej” (IV SA 747/97, LEX nr 47285). Należy zwrócić uwagę na ostatnie zmiany ustawy Prawo budowlane dokonane ustawą z 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 163, poz. 1364), zgodnie z którymi, w przypadku budowy przyłączy, inwestor – jak stanowi art. 29a ustawy – może zrealizować tę inwestycję także w inny sposób, bez konieczności dokonywania zgłoszenia. Podkreślić jednak należy, iż inwestor korzystając z możliwości budowy przyłączy bez dokonywania zgłoszenia, zobowiązany jest do naniesienia przyłącza na odpowiedniej mapie planu sytuacyjnego. Do planu tego będą miały zastosowanie odpowiednie przepisy ustawy z 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (tekst jedn. Dz. U. z 2005, Nr 240, poz. 2027), a do wykonywania przyłączy – w zależności od rodzaju przyłącza – ustawy z 10 kwietnia 1997 r. (tekst jedn. Dz. U. z 2003, Nr 153, poz. 1504 z późn. zm.) Prawo energetyczne bądź ustawy z 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2001, Nr 72, poz. 747 z późn. zm.). Art. 29a ustawy nie będzie miał jednak zastosowania w sytuacji, gdy inwestor dokona zgłoszenia.

Zauważyć zatem należy, iż nie każda budowa czy nie wszystkie roboty budowlane będą samowolą budowlaną w sytuacji, gdy prowadzone są bez pozwolenia na budowę czy też zgłoszenia. Mając na uwadze powyższe, stwierdzić trzeba, że jeżeli zgłoszenie nie jest wymagane, inwestor nie ma obowiązku dokonywać przed rozpoczęciem budowy czy robót budowlanych jakichkolwiek czynności

administracyjno-prawnych. Organy nadzoru budowlanego nie mają zatem prawa uznać za samowolę budowlaną budowy prowadzonej bez pozwolenia na budowę bądź zgłoszenia, gdy budowa ta dotyczy np:

1. altan i obiektów gospodarczych na działkach w rodzinnych ogrodach działkowych o powierzchni zabudowy do 25 m² w miastach i do 35 m² poza granicami miast oraz wysokości do 5 m przy dachach stromych i do 4 m przy dachach płaskich,
2. obiektów małej architektury, poza miejscami publicznymi (art. 29 ust. 1 pkt 22 w związku z art. 30 ust. 1 pkt 4)
3. ogrodzeń (za wyjątkiem ogrodzeń, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 3 ustawy),
4. obiektów przeznaczonych do czasowego użytkowania w trakcie realizacji robót budowlanych położonych na terenie budowy, oraz ustawianie barakowozów używanych przy wykonywaniu robót budowlanych, badaniach geologicznych i pomiarach geodezyjnych,
5. tymczasowych obiektów budowlanych stanowiących wyłącznie ekspozyty wystawowe, niepełniących jakichkolwiek funkcji użytkowych, usytuowanych na terenach przeznaczonych na ten cel,
6. znaków geodezyjnych, a także obiektów triangulacyjnych, poza obszarem parków narodowych i rezerwatów przyrody.

W pozostałych przypadkach budowy będziemy mieli do czynienia z naruszeniem prawa w działalności budowlanej. Należy wspomnieć, iż Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu orzeczenia z 31 stycznia 1996 r. stwierdził, że „zarówno na gruncie nowej ustawy (Prawo budowlane z 7 lipca 1994 r.) jak i dawnej ustawy (Prawo budowlane z 24 października 1974 r.; Dz. U. 1974, Nr 38, poz. 229 z późn. zm.) samowola powstaje wraz z rozpoczęciem budowy, trwa przez cały czas jej prowadzenia oraz po jej zakończeniu, aż do momentu likwidacji lub legalizacji. Innymi słowy, rozpoczęcie samowolnej budowy jest zdarzeniem, które niejako „trwa” aż do momentu zakończenia budowy, a w ostatecznym rezultacie aż do legalizacji lub rozbioru. Przyjmując za trafne takie rozu-

mienie samowoli budowlanej, należy uznać, że rozwiązania nowego Prawa budowlanego uzależniają ocenę skutków samowoli od zakończenia budowy w określonej dacie, a nie «zaniechania» samowoli przed czy po dniu 1 stycznia 1995 r.» (K 9/95; OTK, 1996, tom I, poz. 2).

Reasumując, stwierdzić należy, że samowola budowlana stanowi naruszenie porządku prawnego w budownictwie, efektem czego jest degradacja obszarów prawnie chronionych, dewastacja ekosystemów przyrodniczych na obszarach zurbanizowanych, chaos przestrzenny a także nieracjonalnie rozproszona zabudowa. Popęlanie samowoli budowlanej na dużą skalę, co niejednokrotnie miało miejsce, może ponadto skutkować zaburzeniami w funkcjonowaniu miast i regionów miejskich. Standard użytkowy obiektów budowlanych wybudowanych w warunkach samowoli budowlanej z reguły jest niski, co z kolei przyczynia się do tego, że estetyka wielu miast i siedlisk wiejskich kontrastuje z wyraźną poprawą zagospodarowania i zabudowy nielicznych, dobrze zarządzanych miast. Należy także podkreślić, że nielegalne budownictwo narusza ład społeczny, który gwarantuje wszystkim użytkownikom możliwość korzystania z walorów przestrzeni; ład estetyczny, zapewniający harmonię i piękno naszego otoczenia; ład ekonomiczny mający na celu efektywne użytkowanie przestrzeni oraz jej właściwe funkcjonowanie; ład ekologiczny zapewniający w możliwie wysokim stopniu realizację zasady zrównoważonego rozwoju oraz ład kulturowy, gwarantujący szacunek dla dziedzictwa historii i troskę o spuściznę i tożsamość [3].

mgr Anna Makówczyńska

Piśmiennictwo:

[1] J. Siegień, *Prawo budowlane*, wyd. C.H. Beck, Warszawa 2003, s. 69.

[2] L. Bar, E. Radziszewski, *Kodeks budowlany*, Warszawa 1999, s. 128.

[3] Raport Krajowego Sekretariatu „Habitat”, pt. *Bariery i Problemy Gospodarki Przestrzennej w Polsce*, 2003, http://www.mtib.gov.pl/prezentacje/jednostki/17/dokumenty/bariery_i_problemy_gospodarki_przestrzennej_w_polsce.pdf z dn. 12 stycznia 2006 r., s. 13-14, s. 32.

Fundacja

Wspierania Seniorów Środowisk Inteligenckich

...działa już od roku i naprawdę bardzo liczy na każdego z nas. Chciałoby się więc głośno zakrzyknąć: „Seniorzy wszystkich korporacji – łączcie się!” Ale czy ten okrzyk może być w ogóle usłyszany? Mam wątpliwości i wcale nie dlatego, że seniorzy tracą słuch, tylko że ginie słuch o nich, o ich potrzebach, a nawet o trudnym nieraz bytowaniu.

W ubiegłym roku, staraniem grupy osób dobrej woli, została powołana do życia Fundacja Wspierania Seniorów Środowisk Inteligenckich (z siedzibą przy ul. Czerwonej 3), która zrzesza różne korporacje naszego regionu, a także fundatorów indywidualnych. Wśród fundatorów instytucjonalnych znajduje się m.in. Łódzka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa.

Warto wiedzieć, że głównym celem działania Fundacji jest utworzenie wspólnoty terytorialnej z przeznaczeniem na Dom Seniora Środowisk Inteligenckich, w którym seniorzy ci mogliby godnie spędzić lata swojej „jesieni życia”. Poza tym, w dokumencie fundacyjnym wskazano także inne zadania, jakie wyznaczyła sobie do realizacji Fundacja, mając na uwadze wspieranie osób ze środowisk inteligenckich, które zakończyły działalność zawodową, w tym: • prowadzenie działalności charytatywnej oraz związanej z ochroną i promocją zdrowia seniorów; • wspieranie, wspomaganie i promowanie inicjatyw, dotyczących różnorodnych form aktywności społecznej seniorów; • przyczynianie się do rozwoju wszelkich form działalności kulturalnej, oświatowej oraz rekreacyjnej dla seniorów.

Ustalono, że cele Fundacji realizowane będą poprzez: • gromadzenie danych i informacji na temat problemów opiekuńczych, mieszkaniowych, medycznych i kulturalnych seniorów; • organizowanie pomocy materialnej dla seniorów i ich rodzin, znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej; • prowadzenie wykładów służących przekazywaniu wiedzy na temat ochrony zdrowia oraz włączanie okresowych badań

Zarząd Fundacji Wspierania Środowisk Inteligenckich postanowił podjąć działania, zmierzające do zorganizowania opieki domowej dla osób starszych, chorych i mniej sprawnych. **Szukamy wolontariuszy**, którzy zechcą współpracować z Fundacją na zasadach pomocy społecznej. Jeśli ktoś z Państwa byłby zainteresowany taką współpracą, albo zechciał honorowo włączyć się do działań organizacyjnych Zarządu – może uzyskać wstępne informacje pod nr tel. (0-42) 686 28 10.

Jednocześnie prosimy Szanownych Czytelników o **zgłaszanie osób, które potrzebują opieki domowej**. Zgłoszenia przyjmuje Sekretariat Fundacji (p. Agnieszka Modliborska) pod nr tel. (0-42) 633 97 66 poniedziałek-czwartek w godz. 10.00 -14.00.

lekarskich dla seniorów; • tworzenie kół zainteresowań służących przekazywaniu wiedzy, prowadzeniu działalności amatorskiej, artystycznej i organizowaniu rekreacji dla seniorów; • finansowanie i kontrolowanie budowy Domu Seniora Środowisk Inteligenckich, a także późniejsze administrowanie ośrodkiem.

Działania te mają charakter długostansowy, więc dość odległe mogą być terminy realizacji poszczególnych zadań, jednak niektóre z nich już zostały zapoczątkowane. Od listopada ub.r. w siedzibie Okręgowej Izby Lekarskiej (ul. Czerwona 3), w każdą środę od godz. 17.00 do 18.00 są pełnione koleżeńskie dyżury, podczas których można zasięgać porad prawnych, budowlanych oraz medycznych. W razie zainteresowania tymi konsultacjami, ich zakres może być poszerzony. Gorąco zachęcamy do korzystania z fachowej i życzliwej pomocy koleżeńskiej, a gdyby ktoś z Państwa sam zechciał udzielać porad i czynnie włączyć się w te dyżury, będziemy wdzięczni.

Aktualia i szczegółową informację na temat Fundacji można znaleźć na stronie internetowej **www.ossi.pl**.

*dr n. med. Barbara Szeffer-Marcinkowska
z redakcji miesięcznika „Panaceum”
Okręgowej Izby Lekarskiej w Łodzi*

Pełną wersję artykułu prezentujemy na stronie www.lod.piib.org.pl

Apel

Krajowa Rada Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

zwraca się z apelem

do wszystkich projektantów obiektów wielkopowierzchniowych
o dokonanie sprawdzenia i przeglądu swoich projektów, szczególnie zrealizowanych.

O wynikach przeglądu prosimy poinformować swoje Okręgowe Izby.

Wnioski z przeglądu, szczególnie dotyczące realizacji i eksploatacji,
będą przedmiotem dalszych działań naszego samorządu.

Prof. Zbigniew Grabowski
Prezes Krajowej Rady PIIB

Powyższy apel został przyjęty na ostatnim plenarnym posiedzeniu Krajowej Rady PIIB, które odbyło się 1 lutego br. w Warszawie. Jego tekst zostanie wkrótce rozpowszechniony w formie płatnych ogłoszeń zamieszczanych w prasie codziennej. Widnieje również na stronie internetowej ŁOIB.

Składane na piśmie wnioski będą gromadzone w biurze naszej Izby, a dalsze działania organów samorządu zawodowego

inżynierów budownictwa będą koordynowane przez Krajową Izbę.

Zaistniałe okoliczności mogą przy tym nasuwać pytanie czy nie nadszedł czas na przeprowadzenie przez każdego z nas swoistego zawodowego rachunku sumienia?

Bo z jednej strony prawdą jest, że działamy w bardzo trudnych warunkach a praca konstruktora jest stanowczo zbyt nisko

wyceniana przez inwestorów i zarazem niedoceniana przez architektów, którzy biorą na siebie cały splendor, pozostawiając nam głównie odpowiedzialność. Prawdą jest również, że możemy jedynie pomarzyć o pozycji społecznej, jaką mają na przykład inżynierowie niemieccy.

Jednak z drugiej strony czy aby na pewno możemy spokojnie powiedzieć, że wszyscy są winni tylko nie my...?

Z żałobnej karty

Non omnis moriar...

W ostatnich miesiącach odeszli od nas na zawsze niżej wymienieni członkowie
Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:

Stanisław Buda

Henryk Ćwikliński

Zbigniew Dyjaczynski

Arkadiusz Helszer

Wiesław Jach

Leszek Marzantowicz

Kazimierz Wałowski

Zatrzymajmy się zatem na chwilę i uczcijmy pamięć naszych zmarłych Kolegów.

Co roku w Dzień Zaduszny (2 listopada) odprawiana jest Msza św. w intencji zmarłych członków Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

SZKOLENIA

na które zapraszamy członków ŁOIIB

CZAS	MIEJSCE	PROBLEMATYKA
17 marca 2006 r. godz. 16.00	Sieradz, Starostwo Powiatowe Plac Wojewódzki 3	Bezpieczeństwo i higiena pracy podczas wykonywania robót budowlanych – informacja. Plan bezpieczeństwa i ochrony zdrowia <i>mgr inż. Dagmara Kupka (Okręg. Insp. Pracy w Łodzi)</i>
27 marca 2006 r. godz. 16.00	Piotrków Trybunalski, Dom Technika, ul. Armii Krajowej 24a	Prawo wodne <i>mgr inż. Iwona Koza (Ministerstwo Ochrony Środowiska)</i>
29 marca 2006 r. godz. 10.00-16.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Trwałość i ochrona konstrukcji żelbetowych oraz naprawa konstrukcji uszkodzonych korozyjnie <i>dr inż. Jerzy Karyś (Politechnika Wrocławska)</i>
31 marca 2006 r. godz. 16.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Przepisy przeciwpożarowe w projektowaniu i wykonawstwie budowlanym – cz. 1 (zakres architektoniczny i ogólnobudowlany) <i>mgr inż. poż. Tomasz Błażejowski, rzeczoznawca ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych (Komenda Miejska SP)</i>
24 kwietnia 2006 r. godz. 16.00	Łowicz, Dom Akademicki Wyższej Szkoły Humanistyczno-Pedagogicznej, ul. Warszawska 9A	Prawo budowlane <i>mgr inż. arch. Mariola Berdysz (Warszawa)</i>
27 kwietnia 2006 r. godz. 16.00	Skierniewice, Hotel Polonia, ul. Reymonta 18	Ochrona przed przepięciami w urządzeniach i instalacjach elektrycznych <i>prof. Andrzej Sowa (Politechnika Białostocka)</i>
28 kwietnia 2006 r. godz. 15.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Ochrona odgromowa obiektów budowlanych na podstawie nowych norm przedmiotowych cz. III <i>prof. Andrzej Sowa (Politechnika Białostocka)</i>
12 maja 2006 r. godz. 16.00	Skierniewice, Hotel Polonia, ul. Reymonta 18	Prawo budowlane <i>mgr inż. arch. Mariola Berdysz (Warszawa)</i>
26 maja 2006 r. godz. 16.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Ochrona przeciwporażeniowa w instalacjach elektrycznych niskiego napięcia. <i>mgr inż. Michał Szyrowski (Instytut Elektroenergetyki PŁ)</i>
2 czerwca 2006 r. godz. 16.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Warunki kontraktowe FIDIC – cz. I <i>mgr inż. Mieczysław Grabiec (prezes Stowarzyszenia Inżynierów Doradców i Rzeczoznawców, Warszawa)</i>
9 czerwca 2006 r. godz. 16.00	Siedziba ŁOIIB przy ul. Północnej 39 w Łodzi	Oświetlenie elektryczne cz. III Projektowanie i weryfikacja <i>dr inż. Wiesława Pabjańczyk (Instytut Elektroenergetyki PŁ i Komitet Oświetleniowy PKN)</i>
12 czerwca 2006 r. godz. 16.00	Bełchatów, Sport Hotel ul. 1 Maja 63 Sala konferencyjna I p.	Umowy o roboty budowlane <i>mgr Magdalena Rytwińska, radca prawny (Łódź)</i>

Ze względów organizacyjnych prosimy uczestników szkoleń o wcześniejsze zgłoszenia, których należy dokonywać w biurze ŁOIIB lub telefonicznie: (042) 632 97 39, względnie faksem: (042) 630 56 39 lub e-mailem: lod@piib.org.pl. Dla członków ŁOIIB wszystkie szkolenia są bezpłatne. Jeżeli zachodzi konieczność dostarczenia materiałów szkoleniowych – preferujemy osoby, które dokonały wcześniejszego zgłoszenia uczestnictwa

Historia powstania Łodzi i konsekwencje tego procesu dzisiaj

Łódź była niedużym miastem położonym na Trakcie Piotrkowskim. Na początku XIX w. zwrócono uwagę na jej korzystne dla ewentualnego rozwoju przemysłu uwarunkowania. Po pierwsze, ziemie i lasy wokół Łodzi należały do państwa. Po drugie, pod dostatkiem było wody – liczne małe rzeczki dawały się łatwo spiętrzać i wykorzystywać do napędu kół wodnych. Gdy powstał pomysł, aby w Polsce zbudować nowoczesną (na owe czasy) osadę rolniczo-przemysłową, wybór padł na Łódź.

Wytyczono ulice przecinające się pod kątem prostym oraz ośmiokątny plac z przyległymi działkami, które zamykały ulice: Północna, Południowa (Próchnika-Rewolucji), Wschodnia i Zachodnia. Każdej działce przy placu przypisano działkę ogrodową położoną na terenie znanym dzisiaj jako Park Helenowski.

Ten nowy twór nazwano Nowym Miastem. Starą Łódź i Nowe Miasto połączył Trakt Piotrkowski. W drugim etapie utworzono osadę Łódkę. I znów (tak jak w Ameryce Północnej) wytyczono prostokątny układ ulic, którego osią został Trakt Piotrkowski, łączący ze sobą trzy osady. Patrząc na współczesny plan Łodzi, widać bardzo wyraźne granice między Starą Łodzią a Nowym Miastem. Ulice idące z południa na północ nie zazębiają się, widoczne są duże obszary (od wschodu: Cmentarz, Fabryka Poznańskiego, Park Śledzia, Park Helenowski, ogródki działkowe, cmentarz przy ul. Strykowskiej) nieprzecięte ulicami.

Te zaszłości stanowią dla mieszkańców Łodzi duże problemy komunikacyjne. Przy okazji przekształceń (rewitalizacji) terenów Fabryki Poznańskiego można było przeprowadzić konieczne zmiany i włączyć ten obszar w strukturę miasta. Bez tego już dzisiaj widać, że węzeł komunikacyjny Ogrodowa-Zachodnia nie przenosi natężenia ruchu. Po otwarciu Galerii Handlowej może nastąpić „zapaść”, a Manufaktura będzie niedostępna.

Podobnie widoczna jest granica między Nowym Miastem a osadą Łódką (ulica Dzielna, dziś Narutowicza), szczególnie na wschód od Piotrkowskiej. Ulica Sienkiewicza kończy się na Narutowicza, a dalej główną przeszkodą jest linia kolejowa.

Jak pisałem powyżej, Łódź miała być osadą rolniczo-przemysłową. Pierwotnie na długich działkach pomiędzy Piotrkowską a Wólczańską lub Sienkiewicza domy były sytuowane przy ul. Piotrkowskiej. Ulica Kościuszki powstała dużo później i nie od razu jako przedłużenie Zachodniej (do dziś nie skończono jej przebiegu), a na południe od Radwańskiej straszy przeznaczony na jej kontynuację, zaśmiecony teren.

W powstałych domach funkcjonowały warsztaty, a za domami uprawiano ziemię. Osadnicy byli po części rzemieślnikami a po części rolnikami, dlatego łódzkie kwartały są tak duże, a siatka ulic rzadka. Mijały lata, Łódź rozwijała się, powstawały nowe fabryki, domy, kamienice. Często najpierw z tyłu działki budowano fabrykę i oficynę, a dopiero później kamienice. Nie jest to w tej chwili wyraźnie widoczne, ale 50% kubatury w centrum miasta stanowiły kiedyś fabryki, a prawie wszystkie budynki znajdujące się tutaj powstały w ciągu 50 lat. Jednak poza nielicznymi wyjątkami, wielkość kwar-

tałów zabudowy pozostała bez zmian. Porównując je z kwartałami miast amerykańskich okazuje się, że są dziewięć razy większe. To znaczy, że na przykład powinny być jeszcze dwie ulice między Piotrkowską a Sienkiewicza i dwie między Tuwima a Nawrot. Tymczasem mamy tam duże puste lub zaniedbane obszary, niedostępne dla inwestycji.

Na koniec należy wspomnieć o czymś szczególnie ważnym i najbardziej wartościowym: o dużych kompleksach fabrycznych stanowiących oddzielne organizmy. Dwa spektakularne przykłady tych zespołów to Fabryka i Pałac Poznańskiego, drugi to unikatowy na skalę światową zespół budynków Scheiblera i Grohmana z budynkami mieszkalnymi dla pracowników, strażą pożarną, szpitalem, sklepem, fabrykami, rezydencjami itd., na parku będącym częścią pierwotnej puszczy kończącej. Kiedyś te miejsca były siłą napędową Łodzi, pomnikiem sukcesu i siły.

Dziś, po kilkudziesięciu latach eksploatacji i dewastacji, znów mogą stać się symbolem powrotu dobrobytu do naszego miasta. Warunkiem jest odpowiednia polityka władz miejskich. Na razie nie ma żadnej.

mgr inż. arch. Marek Diehl

W dniach 12-13 maja w Międzyzdrojach

odbędzie się

VII Konferencja Naukowa „Drewno i materiały drewnopochodne w konstrukcjach budowlanych”

Konferencja adresowana jest do pracowników naukowych, projektantów i firm wykonawczych realizujących nowoczesne konstrukcje na bazie drewna. Przewiduje się także prezentację firm budowlanych oraz wystawę reklamową. Szczegółowe informacje oraz karty zgłoszeniowe można znaleźć pod adresem www.kboikd.ps.pl.

Koszt uczestnictwa w konferencji wynosi 450 zł. Członkowie ŁOIB płacą 300 zł.

Informacje o składkach

W celu odebrania pierwszego zaświadczenia należy stawić się osobiście (lub dać komuś swoje pisemne pełnomocnictwo) z dowodem osobistym i z dowodami wpłat:

- 150 zł (za 6 miesięcy) lub 300 zł (za 12 miesięcy) na Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa (termin ważności zaświadczenia uzależniony jest od wysokości składki wpłacanej na konto Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa),
- 160 zł (za 12 miesięcy) – z czego 100 zł przeznaczone jest na ubezpieczenie OC a 60 zł na Krajową Izbę Inżynierów Budownictwa (KIIB).

UWAGA! Każdy członek Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa ma indywidualne numery kont: do

wpłaty składki na ŁOIIB oraz do wpłaty składki na ubezpieczenie OC i KIIB.

Numery kont indywidualnych można sprawdzić na naszej stronie internetowej (www.lod.piib.org.pl) w zakładce „lista członków” oraz na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa (www.piib.org.pl).

Ważność zaświadczenia liczy się od pierwszego dnia miesiąca, w którym dana osoba została wpisana na listę członków Izby na mocy uchwały Rady ŁOIIB.

Gdy kończy się termin ważności zaświadczenia należy na 15 dni przed jego upływem (w celu usprawnienia pracy biura prosimy jednak o dokonywanie wpłat **z wyprzedzeniem 30-dniowym**) wpłacić składkę na Łódzką Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa (odpowiednio 150 lub 300 zł) i 160 zł na konto KR PIIB w przypadku

UWAGA!

Członkowie naszej Izby, którzy otrzymali przypomnienie informujące, że nie opłacali składek członkowskich przez 6 miesięcy, proszeni są o **niezwłoczne** uiszczenie zaległych opłat. W przeciwnym wypadku zostaną zawieszony w prawach członka Izby.

Osoby zawieszony w prawach członka ŁOIIB nie mogą liczyć na przywileje przysługujące członkom naszej Izby, np. nie otrzymują „Kwartalnika Łódzkiego” czy też „Kalendarza ŁOIIB”.

Osoby zawieszony na własny wniosek w prawach członka ŁOIIB, przy wznowieniu członkostwa są jednorazowo zwalniane z wnoszenia opłaty wpisowej w wysokości 100 zł.

gdy upłynęło 12 miesięcy od poprzedniej wpłaty.

Po upływie ww. opłat biuro ŁOIIB wysła członkowi listem poleconym zaświadczenie, ważne odpowiednio 6 lub 12 miesięcy.

SILVA RERUM

Nie wszyscy zapewne wiedzą, że Thomas Alva Edison (1847-1931) próbował swych sił także w dziedzinie budownictwa. Ten genialny wynalazca, właściciel ponad tysiąca patentów, który wynalazł m.in. fonograf, żarówkę elektryczną, kinetoskop, był również założycielem i zarazem właścicielem wielu przedsiębiorstw w Ameryce i Europie. I właśnie jako szef firmy developerskiej opracował metodę szybkiego uprzemysłowionego wznoszenia budynków jednorodzinnych o monolitycznej konstrukcji betonowej. Jego ekipy w ciągu tygodnia wykonywały budynki jednorodzinne w stanie surowym. To Edison jest autorem tezy mówiącej, że: „Prawidłowo wykonany beton zawierający cement portlandzki o wysokiej jakości jest najbardziej trwałym materiałem budowlanym”.

* * *

Z raportu o zatrudnieniu w Polsce przygotowanego przez ekspertów Ministerstwa Gospodarki oraz Szkoły Głównej Handlowej wynika, że w Polsce na

kierunkach technicznych kształcą się jedynie 14% studentów, czyli prawie dwukrotnie mniej niż w krajach Unii Europejskiej, gdzie wskaźnik ten wynosi 26%. W dodatku nie widać szans na zmianę tej niekorzystnej sytuacji. Na pierwszy rok studiów w roku akademickim 2005/2006 polskie Politechniki przyjęły o 4,5 tysiąca osób mniej niż w roku poprzednim. Nakładają się tu dwie przyczyny: niż demograficzny oraz słabe przygotowanie do dość trudnych studiów technicznych. Wydaje się, że najwyższy już czas, aby w naszym kraju szkoły średnie potrafiły zainteresować uczniów przedmiotami ścisłymi i aby matematyka – po wieloletniej przerwie – ponownie stała się obowiązkowym przedmiotem maturalnym.

* * *

Najszybszym komputerem na świecie jest BlueGene/L, wyprodukowany przez firmę IBM i wykorzystywany przez amerykańską agencję bezpieczeństwa do symulacji eksplozji nuklearnych. Jego aktualna moc

obliczeniowa wynosi 280,6 teraflopów (1 teraflop oznacza zdolność wykonania biliona operacji w ciągu sekundy). Inżynierowie z IBM twierdzą, że po dołączeniu wszystkich planowanych procesorów (obecnie jest ich 131 072) BlueGene/L osiągnie moc obliczeniową 367 teraflopów. Drugi na liście komputer jest trzykrotnie „słabszy”. W pierwszej dziesiątce dominują komputery amerykańskie, zajmując pierwszych sześć pozycji.

www.lod.piib.org.pl

Zapraszamy wszystkich członków naszej Izby do odwiedzania naszej strony internetowej (www.lod.piib.org.pl).

Znajdą tu Państwo m.in. przydatne informacje o naszej Izbie i obowiązujących aktach prawnych oraz nadsyłane do naszego biura oferty pracy. Nie jest to forma pośrednictwa pracy, a jedynie sposób przekazania informacji o bieżących potrzebach naszego środowiska. Dlatego ogłoszenia zamieszczamy bezpłatnie.

Na naszej stronie internetowej można również znaleźć w zakładce „Lista członków” indywidualne numery kont do wpłaty składek na ŁOIIB oraz indywidualne numery kont do wpłaty składek na ubezpieczenia OC i KIIB.